

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

Allah nurunu tamamlayacaktır. Kafirler istemese de... (Ayet)

ON BİNLERİN

FETİH YÜRÜYÜŞÜ

2 HAZİRAN 1970

SAYI: 18

İLMÎ SAĞ

İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO-TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR.!

18

nizmi ile zamanımız komünistleri arasında bir farklılık göstermez. Ortaçağlardaki komünist ihtilâl partilerinin programları da aynı durumdadır. Yine bu sıralarda moda olan Ütopi komünizmin ahlâk ve felsefeye dayanma gayretlerini gösterir. Marx, bu ifadelerle güya ilmi bir mahiyet vermiştir.

Netice olarak; ilkçağlardan beri gelen komünist hayal, aynı ideolojinin devir devir tezahüründen ibarettir. İlk komünist devlet ile, zamanımız komünist devleti aynı ideolojinin mahsulüdür. Ancak iki müessese arasında şekil ve vüs'at farkı vardır. Bu fark ise, iktisadî ve içtimai yapının imkânlarından doğmaktadır. Su hale göre; beşerî hâdiseler ideolojilerin mahsulleridir, ancak hâdiselerin büründüğü şekiller içtimai ve iktisadî vasatın tesirlerine tâbidir.

Zira, insan ihtiyaçları esasta sabit olduğuna göre, değişen sadece ihtiyaçların tatmin şekli olur. Hâdiseleri doğuran ideolojiler arasındaki kavga olduğuna göre, bu kavganın taktiklerine kavganın imkânları tesir eder. Bu imkânlar, yani tatmin vasıtaları ise, değişik kıymetlendirmelere göre iktisadî, siyasî, askerî vasıta vasfını arzeder.

Bir kavgada kullanılan silahlar, mücadelenin şekline tesir eder. El, yumruk, bıçak, halta, tüfek veya roket kullanılması harbin şekline tesir eder. Harb, kullanılan vasitalardan ayrı olarak, kuvvetlerin çarpışması kanununa tâbidir.

Vasıtaların iktisad yönünden kıymetlendirilmesi halinde de durum aynıdır. El tezgâh, atölye, fabrika sadece mücadelenin âletidir. Kavgâ, âletleri kullanan ideolojiler arasında devam eder. Silâhlar değişir, kavga her an devam eder. Bu sonsuz kavga, beşerin bütün yaşayışına tesir eder. hükmü altında tutar.

Hülâsa; içtimai ve iktisadî yapı, mücadelenin şekline tesir eder. Beşer hâdiselerinin özünü doğuran, ideolojilerin amansız çarpışmasıdır.

Şimdi, kaideleşen müşahedelerimizi, Rönesans hâdisesi üzerinde kısaca görelim:

Rönesans, Hristiyanlığa karşı, fıtratın bir reaksiyonu olmuş, bundan Sionizm de politik faideler edinmiştir. Yeni bir insan tipi gelmiştir.

İsa (A.S.) eski Yunan Tanrılarına dönüşmüş, Yunan ve Roma'nın hayatı model olmuş, dünyevî ihtiyaçların tatmini hayatın gayesi olmuş, fatalizm yerini rasyonalizme bırakmış, hayatta materyalizmin hissedilebilir tohumları doğmuştur. Bu inancın inkılâbı, Avrupa'da yeni bir inkılâbı hazırlıyordu ki bu, siyasî, iktisadî ve içtimai bir ihtilâldi.

Bir lokma, bir hırka felsefesini terke-

den, Yunanın dünyayı ele geçirme ihtirasına bağlanan fertler, istilacı ve zâlim bir hayatı hazırlamağa başladılar.

Bu değişme, tekniğin ilerlemesi için gerekli ilk hızı temin etmişti.

Pusula, matbua, barutun kullanılması ve diğerleri dünyayı fethetme iştiafının ve ideolojisinin vasıtaları oldular.

Rönesansdan evvelki kadın, erkek, hayat, âile ve cemiyet telakkileri ve münasebetleri değişti. Manastırların veya kilisenin dostluğu içinde huzur duymağa gayret eden, hayatı bir işkence kabul eden fertler yerine; gayeleri iştihalarını tatmin ve dünyanın bütün nimetlerine sahip olma ihtirası ile dolu milletler tarih sahnesine furladılar.

Âile, fert ve cemiyet baştan başa değişti.

Fransız ihtilâli ve onu takip eden Rus ihtilâli, Rönesansın getirdiği iman ve fikrin değişmesinin son merhaleleri oldular.

Bu değişiklikleri temin eden vasıtalar, nâmütenahî değişti. Hristiyan ideolojisi ile, ona reaksiyon duyan Yunan - Roma köklü ve Sionizm tarafından güdülen ideolojiler arasındaki asırlarca süren çarpışmada; içtimai, siyasî ve iktisadî vasat dönüşün cereyan ettiği bir ortamdı. Mücadelenin şekilleri bu ortama göre değişti.

Önceleri felsefi ve ilmi sahada kalan mücadele, Haçlı savaşlarının meydana getirdiği kaostan istifade ederek, hızlandı. Kralların iktidarını tehdit eden Papalığa ve derebeylere karşı girişilen mücadele, barutun kullanılmasıyla tesirli hale geldi.

Hristiyanlığı protesto eden mezheplerin çoğalması ile kuvvetlendi. Fransız ihtilâli ile en son noktasına geldi. Hülâsa; Hristiyan ideolojisinin fert, âile ve cemiyetî tanzim hakkı büyük ölçüde ortadan kalktı. Yani beşerî hâdiselerin en büyüğü olan, insan ve cemiyetin değişmesi tesekkül etti. İnsan ve cemiyetin problemlerine, yani hâdiselerine müdahale eden ideoloji gitti, yerine başka bir ideoloji geldi.

2. BUHRANLAR; İNSAN YAPISININ ZARURETLERİNE AYKIRI OLAN İDEOLOJİLERİN, MİLLET VE FERT HAYATINA TASALLUTUNDAN DOĞAR :

Buhranlar, fert ve millet hayatında meydana gelen sıkıntılardır. İnsanın tabii ve ideolojik yapısı normal hayatına devam ederse, buhran görülmez. Hayatta anormallikler, hastalıklar ve sıkıntılar buhranın değişik isimlerle ifadesi olurlar. Bu sıkıntılar, ya tabii yapının, ya da ideolojik yapının zaruretlerine uymamaktan doğar. Tabii yapı veya ideolojik yapı çökmeye başlar.

İdeolojik yapının tezahürlerinde çök-

me, ideolojik buhranı doğurur. Bu buhran süratle tabii yapının da çökmesini temin eder ki siyasî, iktisadî, içtimai buhran büyür. İdeolojik yapı tamir edilemez hale gelmişse, millet bütün varlığı ile birlikte umumiyetle askerî bir mağlubiyet neticesi yıkılır, yerine başka bir millet gelir.

Bâbil, Asur, Mısır, Eti ve Roma milletlerinin tarihe gömülmeleri bu kaideyi müşahhaslaştırır. Hülâsa buhran, fert ve millet hayatında görülen anormalliktir ve sıkıntıdır.

İnsan, daha evvel ifade ettiğimiz gibi, tabii ve ideolojik yapı bir varıktır. Hayatın devamı, neslin idamesi ve ideolojik yapıya uyma kanunlarına tâbidir. Ayrıca fert, bu zaruretleri tatmin için, tatmin vasıtaları ve modellerine muhtacdır. İhtiyaçların tatmini modeli ise; bir ideolojiyi zaruri kılar. İman, fikir, his, hareket ve müessesede model bir ideolojik cevaptır.

İdeoloji, insan yapısının kanuniyetlerini bilmekte ve ona intibak etmekte ise, ihtiyaçlar normal olarak karşılanmış olur. Aksi halde, ihtiyaçların tatmini **anormal** bir şekilde olursa, yani gayri insani bir ideoloji tatbik edilmişse buhran doğar. Buhran, insan ihtiyaçlarının tatmin edilmeyisi veya anormal tatmininden doğar. Tatmin ise, bir tatmin vasıtası ve usulünü zaruri kılar. Tatmin modeli ise, bir ideolojik cevaptır.

İnsan ve cemiyetin ideolojileri seçebilme imkâm, aynı zamanda buhranı da kendi elleriyle davet etme ihtimali demektir. Liberalizm veya Komünizm gibi mantiki ve fakat gayri ilmi ve havali nazarîyelerin tahakümü hazırlanmaktadır. Bir ideoloji mantiki oluşu yüzünden değil, insan yapısının zaruretlerine uygun oluşu yüzünden benimsenebilir.

İnsan yapısına intibak etmeyen ideolojiler, yani sol ideolojiler fert ve cemiyeti, buhranın en korkuncuna sürüklerler. Komünizmin doğradığı 48 milyon insan, bu rejimin nasıl gayri insani olduğunu gösterir. Marx'ın hayali milyonlarca insanı hasta, sakat, huzursuz etmiş ve hayattan mahrum bırakmıştır.

Kapitalizm de, dünyayı zaptetme hırsı uğruna, işgal edilmedik toprak, sömürülmedik zenginlik ve dejenere edilmedik millet bırakmamıştır.

Sol ideolojiler zâlim bir harbin, insafsız bir kılığın ve hastalıkların müsebbibi olurlar. I. Cihan harbi, gerçekte, Osmanlı imparatorluğunu parçalamak isteyen ideolojik gurupların çatışmasından başka bir şey değildir. II. Cihan harbi de, yine sol ideolojilerin, dünyayı aralarında bölüşmelerinden doğan bir harbdır. Bu harbin insafsız idaresi, kılık ve hastalıkları peşinden sürüklemiş ve beşeriyet ızdırap üstüne ızdırap görmüştür.

(Devamı var)

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasi MİLLİ DAVA MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 18

SAHİBİ

Ömer Ziva Belviranlı

MESUL MUDÜR

SELİM ARKOÇ

İDARE YERİ

Babıâhı Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

Telefon: 27 73 10

Fiatı : 150 kuruş.

Dizgi :

SEN AL MATBAASI

Baskı :

GÜNES MATBAACILIK

T.A.Ş. Cağaloğlu İst.

Abone Sartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

FETHİN RUHU

..... kardeşlerim.

Millet buhranın ızdırabını çekmekte ve kurtuluş ideolojisini ve kadrosunu beklemektedir. Milletın meselelerinde gösterdiği büyük hassasiyet halkı kurtaracak vasıfta ve dimdik ayakta. Millet mücadeleye etme ehliyetini ispatlamıştır. Halk, millet yöneticilerini imân, hareket ve tansiyon bakımından geçmiştir. Halk, ideolojisine, töresine, ahlâkına, imanına kıskançlıkla bağlıdır, hiç kimse, milleti imanından ayıramayacaktır.

Halk 200 seneden beri kimi gafil, kimi hain idarecilerine rağmen, nasıl zaferler kazanmış sa yine de zaferler kazanmağa muktedir. Milletın ideolojik yapısı, milletimizi ve bütün insanlığı kurtaracak kadar zengindir ve kudretlidir.

Millet bir ideoloji istikametinde teşkilatlanınca yenilmez bir güç olur. Milletın mücadelesi neticesinde menfaatçiler, mideciler, satılmışlar, hayalperestler, akıl hastaları, eyyam reisleri ve sahtekarlar halkın eliyle tasfiye edilecek ve sağ hareket rotasına oturacaktır. Senelerden beri halka elem verenleri, ümitsizlik telkin edenleri ne tarih; ne de millet affetmeyecektir. Milletın ideolojik yapısının mahsulü olan millet ideolojisi mutlaka muvaffak olacaktır. Millet, ızdırabından kurtulacaktır. Bu millet şerefle yaşama hakkını asırlardan beri asıl kanını akıtarak ispat etmiştir. Bu hak kanla yazılmıştır silinmez. Kanla yazılan bu dava, bu iman; sönmeyecektir. Tarihini şanlı yazan bu millet ölmeyecektir.

Fatihlerin ve Yavuzların ideolojisinin kaynağı olan millet ideolojisi heybetle ve haşmetle yaşamaktadır. Millet ideolojisi dimdik ayakta. Bu ideoloji şeref, zafer ve saadet getirecektir.

Yeni fetih ideolojisi ve başlayan Millî Mücadele zafer getirecektir.

Zira bu ideoloji hakka dayanacaktır.

Zira bu ideoloji, millet ideolojisinin ilimleşmesi olacaktır.

Gazi Alpaslanların, Fatihlerin ve Yavuzların ideolojisinin kaynağı olan, millet ideolojisi, millet imanı heybetle ve haşmetle yaşamaktadır. Millet ideolojisi dimdik ayakta.

Bu ideoloji şeref, zafer ve saadet getirecektir. Çünkü kâinat ve hayatın doğru izahına dayalıdır. Bu ideoloji muvaffak olacaktır. Çünkü hakka dayanacaktır. Bu ideoloji, saadet devrini geri getirecektir, çünkü millîdir ve insanidir.

Bu ideoloji muzafferdir, çünkü, asırlardan beri şerefle yaşamış milletın, yeniden diriliş sesidir.

Bu ideoloji muzafferdir. Çünkü, bu ideolojinin fışkırdığı temel, asırlardan beri, yüz binlerce şehidin temiz kanlarının aktığı haşmetli bir inançtır.

Bu ideoloji galip gelecektir. Çünkü millete ve onun ideolojisine bağlı olanların gözyaşı, teri, hayatı ve kanlarından fışkıracaktır.

Bu ideoloji galip gelecektir. Çünkü şerefli bir milletın yeniden dirilişinin heybetli sesi olacaktır.

Millet evlâtlarının ve milletın, millet düşmanları ile yapacakları şerefli mücadelenin sonunda, muhteşem bir hayat doğacaktır. Ataların şerefli yaşayışına lâyık bir dünya gelecektir.

Milletimizin kanayan yarası dinecek, gözyaşı silinecektir. Evlerdeki inilti kaybolacak, yerine sevinç gelecektir. Düşmanlıklar kaybolacak, kırılganlıklar bitecek, ümit gelecektir.

Hiç kimse veya zümreye zümül edilmeyecek, memleket adaletle şenlenecektir. Her yer adalet, ümit, iman ve sevinçle ağlayacak.

«— Dünyanın ölü sandığı şerefli millet, zulüm zincirlerini kırarak ayağa kalkacak. Haşmetli başını kaldıracak, milletlere yol gösterecek.

Zalimleri tepeleyip, adaleti ayağa kaldıracak. Zulmü kahredecektir. Kendi kurtuluşu ile birlikte, ezilen bütün milletlerin kurtuluş ışığı semaya yükselecek. Zulüm ve batıl, ebediyen tardedilecektir. Kimse aç kalmayacak, millete hor bakılmayacak, iman, ümit, adalet ve şahsiyetin ihtişamlı tahtı yükselecektir.

Zira eşyanın ve insanın uyduğu kanun, tarihin akışı, milletlerin buhrandan kurtuluşu modelinin, sağ ideolojinin moneli olduğunu açıklıyor.

Milletimi arkadan hançerleyen ajanlar, Millet düşmanlarının politikasına maşa olan satılık, Millete kan kusturan alçaklar, Milleti hor gören soysuzlar, Milletın hayat ideolojisini yıkmaya uğraşan mel'unlar, Milletın imanı, beyni ve midesi üzerinde zulüm makinaları ırltıle, şne Beynelmilel kuvvetlerin ajanları, Milletimin kanını sel gibi akıtan bütün millet düşmanları, Ey gayri millî, gayri insanî ideolojilerin tezgâhtarları, bezirgânları, Milletim diriliyor, milletim haşmetle başını kaldırıyor. Korkunç sonunuz gelmek üzeredir. Dirilen millet, sizi teker teker tepelenecek ve atalarının intikamını alacaktır. Bu millete yaptığınız zulümler, cevapsız kalmayacaktır, yüreğimiz intikamla doldu. Gönülümüzde intikam kat kat oldu.

Ey bizlere ulvî bir ideoloji ve mukaddes bir vatan hediye edip bize asil hatıralarını bırakan şehitlerimiz.

Ey, düşmana namusunu teslim etmemek için ölen, asil bacılarımız, analarımız,

Ey, ağızlarında kelime-i şehadetle can veren dedelerimiz ve ninelerimiz.

İntikamınız alınacaktır.

Uğrunda, hayatınızı verdiğiniz ideoloji ebediyen yaşayacaktır.

Millet düşmanlarından ve hainlerden intikamınız kat kat alınacaktır.

Kabirlerinizde müsterih olunuz ey şehitler, dedeler, nineler ve temiz bacılar.

Kininiz, şiddetle, kanla, ateşle, intikamla ve adaletle alınacaktır. Bu hedeften milleti hiçbir kudret çeviremeyecektir.

Ey millet evlâtları,

Milletimizin ızdırabını sen dindirebilirsin. Millet ideolojisinin önderliğinde yapacağın mücadele mutlaka zafer getirecektir.

Çünkü zafer,

Bütün bir tarih boyunca seller gibi, hak uğruna akan kanın, iki asırdan beri doğranan, kesilen kardeşlerin alınmayan intikamıdır.

Zafer, Alpaslanın Anadolu'ya diktığı bayrağın, zafer Fatih'in İstanbul surlarına sapladığı sancağıdır.

Zafer, Salâhaddin-i Eyyubinin Kudüs'te dalgalandırdığı Bayrağın,

Zafer, Ulubatlı Hasan'ın İstanbul surlarına sapladığı Sancağıdır.

Zafer, adalet için zalimlerin kalblerini deşen süngünün,

Zafer, mazlumların göz yaşını silen şefkatli elidir.

Zafer, beynelmilel millet düşmanlarının hiyanetle kalkan sol yumruğuna karşı, imanla ve intikamla sıkılan sağ yumruğundur.

Zafer, millet ideolojisine bağlı sağ yumruğundur.

Zafer, Hakkın ve Hakka inananlarıdır.

YAŞASIN MİLLET, Yaşasın Milletın Mücadelesi.

Yaşasın Millet. KAHROLSUN MİLLET DÜŞMANLARI.

NOT: Yukarıdaki yazı Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erişen'in 29 Mayıs 1970'de Sultanahmet Meydanında yapılan Büyük Feth Mitingindeki konuşmasının son kısmıdır.

YENİDEN MİLLİ MÜCADELE

Mücadele Birliği'nin Fetih Haftası

Aziz İstanoulumuzun 517. fetih yılını Mücadele Birliği İstanbul Sancağı'nın tertip ettiği muhteşem bir hafta ile kutladık. Fetih ve heyecanının yeniden canlandığı, milletimizin fetih ideolojisine bağlılığını bütün cihana ilân ettiği muhteşem bir hafta.

Fetih haftası, millet düşmanlarının yüreğine korku salan, dedelerimizin mukaddes kinini, ruhumuzun derinliklerine kadar yerleştirdi.

Düşmanların planları, ihanetleri fethin 517. yılında kara leke olarak damgalandı. Ve bütün sapıtmalara, bozgunları, düşmanlıklara rağmen fethin 517. yılı, Ulubatlı Hasanın mirası, Topkapı Surlarından, Fatih Sultan Mehmet Hanın mahzun mirası Ayasofya Camiine kadar muhteşem bir yürüyüşle tarihe geçti.

İstanbul fetih tarihinin sayfelerinde eşsiz bir kutlama olarak anılacak olan fethin 517. senesinin programı iki ay evvelinden hazırlanmış ve eksiksiz bir şekilde millete takdim edilmiştir.

Fetih programının ilk gününde bir mevlid-i şerif vardı ve Edirne Selimiye Camiinde okunacaktı. Mevlidin civar vilâyet ve kazalardan başka Edirnenin mahallelerindeki ilân iki gün evvelinden yapılmıştı. Serhad şerhi Edirnemizin bütün mahalleleri cenk türkleriyle coşuyordu 7 den 70 e bütün millet evlâtları mehter marslarının refakatinde Selimiye'ye akıyordu.

Acaba Edirne neden Fetih Haftasının başlangıç yerini teşkil ediyordu.

Fetih Haftasının programında aynen şöyle deniyordu. «24 Mayıs 1970 Pazar günü serhad şehri Edirnemizin Selimiye Camiinde öle namazını müteakip Peygamberimizin, bütün İslâm büyüklerinin ve bu arada Fatih Sultan Mehmed Hanın ve fetih ordusunda şehadet şerbetini içmiş bulunan aziz şehitlerimizin ruhlarına hediye edilmek üzere K Kerim ve Mevlid-i şerif okunacaktır.»

Evet Edirne bir serhat şehriydi ve devletimizin fetihden önceki merkeziydi. Edir-

Mücadele Birliği İstanbul Sancağı'na bağlı gençler, Patrikhane önünde yaptıkları basın toplantısında görünüyorlar. Milletın koynuna sokulmuş yılan durumunda olan Patrikhane yurt dışına sürülmedikçe milletimiz için huzur yoktur. (Foto Mücadele)

nenin tarihimizdeki yeri müstesnadır. Edirne asırlarca bu milletin haysiyetini koruyan bir kale olmuştur. Edirne'de buram buram tarih kokar. Ve Edirnenin yolları hâlâ Fatih Sultan Mehmed Hanın topraklarını izleriyle müzeyyendir. Edirnenin semaları hâlâ, Fatih Sultan Mehmed Hanın ordularına verdiği ilâ emirle çınlar. «Beyle-rim, kahraman evlâtlarım! vazife başına, Kostantiniyyeyi mutlaka fethedip Peygamberin müjdesini biz lâyık olacağız.» Bu iman ve bu kararlı ordularını Edirnedan yürüten Koca Sultan İstanbullu Ebedi-

yen Türk'ün vatani yapmıştır.

Edirne'yi gören, Edirne'nin tarihini bilen insan ilk yürüyüşten 517 yıl sonraki fetih yürüyüşünün neden Edirnedan başladığı anlar.

Edirne'de darb-ı mesel olmuş bir söz vardır. «Eski Caminin yazısı, Yeni Caminin kapısı, Selimiyenin yapısı şaheserdir».

İşte şaheserler diyarı olan Edirne'de halkın coşkun heyecanı içinde müstesna bir gün yaşandı. Fetihden 517 sene sonra ikinci defa «Vazife başına» çağrılan millet, Selimiye'yi tıklık tıklım doldurmuştu. Edirnelilerin mevliden sonra komuştukları hepsuydu: «Acaba nasıl oldu da Selimiye camii böyle bir kalabalık gördü? 50 senedir. bayramlar dahil koca mabed böyle bir cemaata hasret giymişti» o kadar hasretti ki hafızların yanık Kur'an okuyuşları karşısında sanki sevinç çığlıkları atıyordu. Kubbenin etrafını çevreleyen harflerin heyecam dile gelmiştir.

Edirnenin samimi insanları, Edirnenin gerçek müminleri yeni Fatihleri, yeni mücadeleleri iki gün bağrına basmış ve büyük vazifedeki yerini şerefle tescil etmiştir.

Bundan 517 yıl önce Edirnedeki otasında sabah namazını kılp dua ettikten sonra düşmanın üzerine vürüven Fatih'e lâyık olmak için torunları 517 yıl sonra Selimiyenin kubbesi altından düşmana karşı büyük bir intikamla hücumla girmişlerdir. Önce Bulgar hududuna varan genç mücadeleler sınır kapısında bayrağımıza ve mehmeciğe karşı büyük bir sevgi gösterisinde bulunmuşlar, düşmana karşı da «intikam, intikam» diye bağırmışlardır.

Oradan Yunan sınırına dolayan gençler palikarvanın, şehitlerimizin kemikleri üzerinde diktikleri kılışları görünce dayanamamışlar ve göz yaşları arasında mehmet

Fetih Haftasında Fatih'in kabri de ziyaret edildi. Ruhuna fatiha okundu. Mücadele ciler Fetih ideallerine bağlılıklarını, Fa-tih'in huzurunda bir kere daha tekrarladılar. (Foto Mücadele)

hareketli geçti

çikle kucaklaşmışlardır. Kahraman mehmetçik de göz yaşlarını tutamamış ve kini ni tazelemek için Yunan palikaryalarına karşı silâhını doğrultarak gençlerle hatıra resmi çekirmiştir.

Edirneden büyük bir heyecan içerisinde ve cenk türkülleri arasında ayrılan mücadeleciler Fetih ordusunun izini takip ederek İstanbul surlarının önüne geldiler.

RUMELİ HİSARINDAKİ BASIN TOPLANTISI

25 Mayıs pazartesi günü Rumeli Hisarına gidildi ve Mücadele Birliği İstanbul Sancağının basın toplantısında hisarların inşa gayesi ve düşmanlarımızın adı faaliyetleri anlatıldı. Mücadele Birliği İstanbul Sancağının basın bildirisinde şöyle deniyordu. «Millet varlığının korunması, devletin devamı ve yüce dinimizin bekâsı olan 1451 de yapılan bu hisarlar ecdadımıza katlandığı fedakârlığı göstermektedir.

Kan ve ter dökülerek inşa edilen bu iman âbideleri bugün mahzun, buralarda dalgalanan alsancak öksüz. Bunların temsil ettiği ideoloji unutturulmak isteniyor. Biz bu tarihi kıymetlerin bile varlığını koruyamazken düşmanlar hemen karşısına kendi ihanet kalelerini dikmişlerdir. Al - bavrağın karşısında Amerikan bayrağı dalgalanması fetih şehitlerinin hatırasına hakaret edercesine kiliselerinden çan sesleri gelen Robert Kolej yükseliyor.»

Daha sonra Robert Kolej'in faaliyetleri anlatılan bildirinin son kısmında ise şöyle denmektedir. «Bu müesseselerde millet alevhtarı faaliyetlere daha fazla müsâade edilmemelidir. Türkiye'deki bütün yabancı okullar millilesmeli, okul müdürleri bu millettten olmalıdır. Siyasî iktidarlar eğer gerçekten bu milletin iktidarları ise milletin yabancı okulları millilesmesi hususundaki arzusunu yerine getirmelidir».

«PATRIKHANE YURT DISINA»

Fetih haftası 3. gününe gelmişti. 1453 yıllarının hatırasına lâvık olarak yeni fetihler yapılıyordu. Üçüncü gün de millet düşmanlarıyla mücadeleye yemin etmiş millet evlâtları, patrikhanenin orta kapısı önüne varmışlardır. Bundan 517 yıl önce Bizans askerlerinin koruduğu Fener patrikhanesi ne acı gerçektir ki, bu gün Fatih'in neslinden gelen insanlar tarafından korunmaktadır. Kime karşı ve kimin namına?..

Patrikhane önündeki protesto gösterisinde konuşan hatipler milletimizin ızdırabını ve bunun mes'ullerini bildirmişlerdir.

«Patrikhane bu milletin bağına çöreklenmiş bir yılandır. Milletin zayıf anlarını kollayan ve her fırsatta ihanetini tekrarlayan bu müessesenin hikmetli vücudu nedir? düşünmek gerek.

Fatih İstanbul'u fetheder, köhnemiş bizansın başını ezerken İslâmın ulvi müsamahasını patrikhaneve, hristiyanlara yaşama hakkını lütfetmişti. Ama hainlerin ihaneti biter mi? Patrikhane Anadolu'nun hukuki sahibi ve bizansın varisi olduğunu bir an bile unutmuyarak uzun vadeli bir mü-

cadele içindedir. Elenizmi diriltme gayesi güden patrikhane Bizans hortlatma ideali için en şeytani desiselere ve ahlâksızlığa Hristiyanı bir damga vurdu. Bir taraftan Rumları Bizans hayalleri ile doldururken diğer taraftan imparatorluğumuzun yıkılması için bütün imkânları seferber etti.

Bugün de patrikhane tarihi vazifesini yapmaktadır. Hristiyan haç yollarının inşasında bizans kiliselerinin ihyasında barış gönüllülerinin ve misyoner ocaklarının faaliyetleri arkasında patrikhanenin hain elini görmemek imkânsızdır. Her patrik orta kapı önünde şu yemini ediyor.

«Vaktiyle bu kapıdan patrikhaneye girilirdi. Fakat 1821 de patrik Gregorios Sultan II. Mahmud'un emriyle bu kapının önünde asıldı. Bu girişi yeri ancak rabbani hikmetin tâyin ettiği zamanda o cinayetin cezası verildiği gün açılacaktır.»

İhanetleri artık herkes tarafından bilinen ve millet hayatına karşı giriştiği komplolar katmerleşen patrikhanenin zulmü millet üzerinden kaldırılmalıdır. Milleti korumakla görevli mes'ul makamlardan bütün ihanet şebekelerini imha etmelerini bekliyoruz. Ve millet namına «PATRIKHANE YURT DISINA» diyoruz.

Patrikhane ajan yuvası, patrikhane yurt dışına yazılı pankartların altında ko-

nuşan hatiplerin sözleri sık sık sloganlarla kesilmiştir.

Daha sonra bir yürüyüş kolu halinde Saraçhaneye kadar marşlarla yürüten binlerce millet evlâdı oradan dağılmışlardır.

Dağılmışlardı ama İstanbul'un fethini daha tamamlamamışlardı. Mayısın 27 siydi. Programda Fatih'in ziyareti vardı 27 Mayıs Carşamba günü büyük bir kalabalık halinde Fatih Sultan Mehmed Hanın türmesine gidildi. Ruhunu taziz etmek için dua edildi. Allahtan Fatihe ihsan ettiği nimet ve devlet istendi. Büyük hakanı zehirleyen yahudi uşağının memleketimizdeki ihanetlerine fırsat verilmemesi için niyaz edildi. Ve büyük bir intikam duygusuyla 28 Mayıs Perşembe gecesi okunacak mevlide gidildi. Mevlid Fatihlerin, şehidlerin ve gazilerin ruhlarına fatihalar gönderilmek için Fatih camii'nde okundu. İstanbul'u bize ebediyen vatan yapan, İstanbul semalarında ezan-ı muhammedinin ebediyen yükselmesini kanlarıyla temin eden aziz şehitlerimizin emanetlerine bağlılığını göstermek için büyük kalabalık yürekten dua ediyordu. Ve bu samimi dualar 29 Mayıs da İstanbul'un 517. fethinde İstanbul Surlarını yıkan top gülleleri oldu.. Bütün bozgunlara içerden ve dışardan yapılan hainliklere rağmen İstanbul müstesna bir gün yaşadı. Millet gerçek vatanseverleri, gerçek müminleri baş tacı etti. Yıkılmıyacağını, bozulmayacağını fethin 517. senesinde bir kere daha isbatladı.

Yüce Fatih Yıldırım Bayezid Han'ın yaptırdığı Anadoluhisarının tam karşısına Rumelihisarını diktirdi. Bugün bu hisarın tepesinde beynelmîl Hristiyanlığın ajan yuvalarından Robert Kolej vardır. Mücadeleciler FETİH HAFTASI dolayısıyla Rumeli Hisarında da bir basın toplantısı yapıp, surlara Fatih'in 10 metrelik portresi ni asmışlardır. (Foto Mücadele)

İSTANBUL'DA ONBİNLE

Fethin 517. yıldönümü münasebetiyle Mücadele Birliği İstanbul Sancağı ve Çapa Yüksek Öğretmen Okulunun tertip ettikleri Fetih Haftası serhat şehri Edirne'de Selimiye Camiinde büyük Atamız Fatih'in, ve fetih şehitlerinin ruhlarına hediye edilmek üzere okunan mevlidle başlamış 29 Mayıs günü yapılan muhteşem bir mitingle son bulmuştur.

Fetih Mitingi 29 Mayıs Cuma sabahı saat 10.00 da Topkapı surları önünde başlamıştır.

Konya, Adana, Ankara, İzmir, Burdur, Sivas, Erzurum, Yozgat, Adapazarı, Bandırma, Bursa gibi Anadolunun en uca köşelerinden fethi tebcil ve Fatih'e bağlılıklarını göstermek için gelen binlerce millet evladı, Topkapı surları önünde toplanmışlardır. Ayrıca dükkânını bırakıp tezgâhını kapayan, işini terk ederek, dersini bırakarak Topkapıya koşan binlerce İstanbullu, milletimizin en büyük milli bayramında vazife alabilmek için gelmişti.

Ulubatlı Hasan'ın fetih sancasını diktği surlar önünde aradan 517. gibi uzun bir zaman geçmiş olmasına rağmen aynı heyecan ve aynı kararlar yeni bir fetih ordusu toplanmıştı.

Anadoludan ve Rumeliden gelen yeni fetihlerin müjdecileri birbirleriyle kucaklaşıyor, kaynaşıyor, bayramlarını tebrik ediyorlardı.

Bu göz yaşartıcı bir manzara idi. Uzak diyarların insanları fetih iman ve heyecanı içinde omuz omuza gelmişler hücum emrini verecek Fatih'i bekliyordu. Yürüyüş ve miting boyunca bu türlü sahnelerle rastlamak her zaman mümkündü.

Mehterin çaldığı cenk havaları ve köslerin düşmanlara korku salan gürültüsü bu ihtişamlı manzaraya ulvi bir heyecan veriyordu.

Fetih ordusunun kan dökerek, can vererek bize hediye ettiği aziz İstanbul'dan Bizans kalıntılarını, Patrikhaneyi, papaz mektebini ve bütün bristiyan artıklarını temizlemeye kararlı yeni bir fetih ordusu teşekkül etmişti.

Topkapı surları önünde yapılan toplantıda Mücadele Birliği adına İrfan Küçükköy, büyük fethin 517. yıl dönümü münasebetiyle bir konuşma yapmıştır.

«Ey çağ açıp, çağ kapayan büyük kumandan, Fatih Sultan Mehmed Hanın temiz torunları! Ey millet için yaşayan, Ey millet için ölenler!

Ey İstanbul surlarını fetih ideolojisinin sancığını saplayan Ulubatlı Hasanın evlatları!

Fethin 517. yılında çamurlanan muhteşem tarihine, hor görülen imanına, hançerlenen şanlı milletine ve Büyük Atan Fatih Sultan Mehmedin emanetine bağlılığını göstermek Fatihle-

Mücadele Birliği tertiplelediği FETİH MİTINGİ'ni yukarıdaki ilânlarla duyurdu. Mücadeleci ressamların bir sanat harikası olan 10x7 metrelik bez çok dikkat çekici olmuştur. (Foto Mücadele)

rin şehitlerin ve gazilerin hatırasını anmak için, Ulubatlı Hasan'ın sancığı altında toplanmak için geldiniz. Allah bu en büyük milli bayramımızı mübarek etsin.

Yapılan bu konuşmadan sonra kortej saat 11.00 da Topkapı'dan hareket etmiştir. Önde mehter takımı, onun arkasında milletimizin kanı ile koruduğu ve elden ele intikal ettirdiği bayrak ve sancak yer almıştı. Yürüyüş kollarının önünde ise Fatih'in büyük boy bir portresi yer alıyordu.

Bayrakları ve sancakları ile, ordusuyla, ideolojisiyle Fatih ve onun torunları Topkapı'dan İstanbul'a yeniden giriyordu.

Düşmanlara korku salmak, Fatih'in, Ulubatlı Hasan'ın emanetini sonuna kadar korumaya kararlı olduğunu dünyaya ilân etmek için alınlar açık, başlar dimdik kortej Aksaray istikametine doğru yürüyüşe geçmişti.

Gerek Topkapı Meydanında gerekse yolun

iki tarafına yığılmış büyük kalabalıklar, sevgi gösterilerinde, coşkun tezahüratlarda bulunuyordu.

Bugüne kadar hiçbir mitingde ve yürüyüşte görülmemiş sloganlar, bezler, afişler, tablolar son derece muntazam ve disiplinli yürüyüş kolları hemen ilk bakışta milletin dikkatini çekiyordu.

Topkapı surlarına asılmış altında «Fatih Sanalâ Olacağız» yazılı büyük boy muhteşem bir portrenin önünden geçen Fatih Han takımı ellerinde taşıdıkları «Fatih İnzindeyiz» flaması ile gerçekten onun izinde ve ona layık evlatlar olduklarını ispat ediyorlardı. Toplanan kalabalık bu ulvi manzarayı heyecanla ve ibretle seyrediyordu.

Ellerinde orijinal bir şekilde yapılmış alemli üzerinde «Milletim Uyan» yazılı ve Mücadele Birliğinin armasına havi Osmangazi takımı Topkapı'dan içeri giriyordu. Bu ilgi çekici yürüyüş kolu geçerken millet göz yaşlarını tutamamış, hüngür hüngür ağlamaya başlamıştı. Bir anda kendisini o muhteşem devrelerin havasını tenefüs eder bulmuştur.

Osmangazi takımını elinde «İslâm Kalmak Milletin Tarihi Kararıdır, Değiştirilemez» bezini taşıyan Orhangazi Takımı takip ediyor, ebediyen değişmeyecek olan kararı bir kere daha haykırıyordu.

Yıldırım Han takımı «Zafer Hakkın ve Hakkın İnananlarıdır» bezi ile değişmez kanuniyeti ve milletin haklı mücadelesinin zafer müjdesini veriyordu.

Bunu takip eden şehit Ulubatlı Hasan takımı ellerinde taşıdıkları «Sancaklar Düşmeyecek» sloganının kendilerine yüklediği tarihi mesuliyet duygusu içinde, millete ümit ve heyecan veriyordu.

Sancaklar elbette düşmeyecekti. Çünkü milletin mücadelesine sahip çıkışı, ideolojisini korumadaki azim ve kararı bunu temin edecek güçteydi.

Her yürüyüş kolu millete yeni bir heyecan veriyor millet, şanlı tarihimizi devir devir yaşayarak, mabedlerinin müze yapıldığı servetlerinin soyulduğu, iman ve kültürünün hançerlenerek yok edilmek istendiği bugünkü buhranlı günlerimize geliyordu. Ama ümitleri sönmemişti. Büyük bir millet olmanın vasıflarını taşıyordu. Yeni fetihler için yeni Fatihler çıkaracak, yeni kaleler inşa edecek iman henüz sönmemişti. Bu iman 29 Mayıs Cuma günü akıllara durgunluk verircesine yeniden şahlanmıştı.

Millet yürüyüş kollarını bu ümitle seyrederek

Sultanahmet Meydanında yapılan büyük Fetih Mitinginde, bütün millet sağ yumruklarını kaldırarak tarihî «Millî Karar» yeminini ederken görülüyor.

RİN ZAFER YÜRÜYÜŞÜ

ken, arkadan Yavuz Han takımı, elinde «Yaşasın Millet, Kahrolsun Millet Düşmanları» beziyle milletin yaşama azmini ifade ediyordu.

Millet bugün öyle bir devirde yaşıyordu ki, düşmanları onu atasının yurdundan ayırmak için bütün imkânlarını seferber etmişti. Muhteşem imparatorluğunu parçalamış, servetini soymuş, kültürünü gayrı resmi hale getirmişti. Kanımızı eme eme büyük bir canavar haline gelmişti. Bu canavar milleti yok etmekte kararlıydı. Düşman güçlü, düşman kuvvetliydi, elinde de çok imkânları vardı. Atomu, füzesi vardı. Mali imkânları ise genişti. İçimize ajanlarını sokmuştu. Milletin imkânları ise son derece kısır dı.

Peki, elinde bu kadar imkânı olan bir düşmana karşı neyle ve hangi imkânlarla mücadele edecekti? Hangi gücün yardımıyla varlığını koruyacak, devletini ve dinini muhafaza edecekti?

Millet kafasında düğümlenmiş bu suallerin cevabını bulmaya çalışırken bir yürüyüş kolu, bütün imkânsızlıklara, bütün ümitsizliklere, kör düğüm olmuş bütün meselelere çözüm yolu bulmuştu. Bu yürüyüş kolu Selahattin Eyyubi takımı idi, ve elinde «Allah Bizimledir» bezini taşıyordu. Bugüne kadar Allah bizimle olmamış mıydı? Malazgirt'te, Kosova'da, Mohaç'ta istiklâl harbimizde bütün düşmanlara karşı Allah zaferini bize nasip etmemiş mi idi? Elbette emişti. Nusretini hiçbir zaman milletimizden esirgememişti. Yine de esirgemeyecekti. Çünkü vaadi vardır. «Siz Allah'ın davasına yardım eder seniz, Allah da size yardım eder.»

Öyleyse endişe edecek birşey yoktu. Allah bizimle olduktan sonra bütün tuzaklar parçalanır, hazırlanan komplolar geri teperdi. Yeter ki biz onun davasına sarılsak.

Arkadan sancaklar korteji takip ediyordu. Mücadele Birliği Genel Merkezi Mücadele Birliği İstanbul Sancağı, Afyon Sancağı, Adanalı, Ankaralı, Adıyamanlı, Burdurlu, Erzurumlu, Bursalı, mücadeleci ve bütün bir millet ordu olmuştu. Sancak sancak, bayrak bayrak, tabur tabur yürüyordu. Hedefini bilerek kararını vermiş yürüyordu. Zafere doğru yol alıyordu.

Yürüyüş kolları Aksaray'a geldiği zaman, toplu halde cuma namazını kılmak, Fatih ve fetih şehitlerine bir fatiha hediye etmek için Fatih Camiine yöneldiler. Fetih heyecanı için de Cuma namazı Fatih Camiinde eda edildi. Millet Fetih günlerini yeniden yaşadı.

Cuma namazını müteakip yürüyüş kolları

mehterin refakatinde, Fatih'in önderliğinde yeniden harekete geçti. Ayasofya'yı kurtarmak, onu müze yapanları lanetlemek, Ayasofya'nın şahsında millete ve onun ideolojisine vurulan kelepçeleri kırmak, parçalamak için Ayasofya'ya doğru yol almaya başladı. Yol boyunca «Millî Dava Ayasofya», «Ayasofya Açılmalı», «Ayasofya Millî Matem İşaretidir» sloganları ile mahzun ve haklı istekleri kör ve sağır mesullere tek rarlardı. Bu istekleri duymalarını ve gerçekten bu milleti temsil ediyorlarsa, Türkiye'de şekli değil de gerçek demokrasi varsa, bu masum ve haklı istekleri karar haline getirmelerini istiyordu.

Yine yol boyunca «Patrikhane Yurt Dışına» diye haykırarak bu ihanet yuvasının, banyolar da katledilen masum yavruların, kirlenen namusların, yıkılan yuvaların mesulü fesat ocağının aziz vatanımızdan tard edilmesini istiyordu. Bunu istemekte haklı idi. Her ne pahasına olursa olsun Patrikhane, ruhban okulu, buna benzer bütün ihanet yuvaları tasfiye edilmelidir. Türkiye'de bu türlü hristiyan müesseseleri, şer kuvvetlerin fesat ocakları mevcut oldukça hakimiyetten bahsedilemez ve milletin istikbalinde emin olunamaz. Çünkü hainlerin ihaneti bitmez.

Yürüyüş kolu Sarayhan'den geçerek Fen Fakültesinin önüne geldiği zaman «Millî Üniversite», «Yaşasın Millî Kültür» diye bağırarak, kurdukları kürsülerden milletin evlâtlarına gayri millî kültürleri telkin edenleri, millet safında yer almaya davet ediyordu.

Korteje yürüyüş boyunca grup grup iltihaklar oluyordu. Kim bilir kolunu hangi muharebe de kaybetmiş gaziler, bacağına hangi millet düşmanı haininin attığı şarapelle kaybetmiş, millet evlâtları, başları yaşmaklı şehid anaları milleti yol boyunca sıralanmış tezahüratta bulunan kalabalığı korteje iltihak ettiriyordu. «Allah Bizlere bugünleri de gösterdi. İnşallah daha iyilerini de gösterir.» «Allah zaferini daim etsin» diyenler de az değildi. Çünkü yürüyen onbinler, onların meydana getirdiği heyecan milleti sarıyordu. Millet bir ağız olmuştu. Harekette bir, mücadelede bir, hedefinde bir olmuştu, duasında, niyazında hep aynı şeyler söyleniyordu.

Topkapı'dan başlayan muhteşem yürüyüş saat 15.00 de Sultanahmede ulaştı.

Mahzun Ayasofya kelepçelenmiş, sessiz mabed önünde milletin tarihi mitingi yapıldı. Bu miting 1919 dan beri yapılan en manalı ve en büyük mitingti. Sultanahmet meydanında yapılan mitingte ilk konuşmayı Çapa Yüksek Öğret-

Çapa Yüksek Öğretmen Okulu Talebe Cemiyeti'nin bilfiil iştirak ettiği Fetih Mitinginde Yüksek Öğretmen Okulu talebelerinden Yusuf Çalışkan şiir okurken.

(Foto: Mücadele)

men Okulu Talebe Cemiyeti Başkanı Şefik Dursun yaptı.

Şefik Dursun yaptığı konuşmada «Büyük fethin dünya tarihinde ve millet hayatımızdaki önemini belirtmiş, bütün millet evlatlarını Fatih'in bize bıraktığı emaneti korumaya, Ulubatlı Hasan'ın intikamını almaya davet etmiştir. Ve 29 Mayıs'ın millî bayramı olmasını istemiştir. Yapılan bu konuşmadan sonra miting tertip komitesine gelen telgraflardan bazıları okunmuş. Bundan halen Sağmalcılar Cezaevinde bulunan ve milletin mücadelesine orada devam eden Mücadele Birliğinin ilk kurucularından Yavuz Arslan Argun'un telgrafı büyük tezahüratla karşılanmış ve millet «Yavuz Argun, Yavuz Argun» diye tempo tutturmuştur.

Okunan şiirlerden sonra Sultanahmet Meydanında toplanan onbinlerce kişinin tasvibine arz edilen milletin kararını mesullere duyurmak için bir telgraf çekilmiştir. Bu telgrafta:

- 1 — Patrikhane'nin yurt dışına çıkarılması
- 2 — Ayasofya'nın ibadete açılması
- 3 — Bütün yabancı okulların millileşmesi istenerek mesullere bu karara uymaları istenmiştir. Son konuşmayı Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erişen yapmıştır. Bütün millet katmerleşen millet kininin sembolü sağ yumruklarını sıkarak Necmeddin Erişen'e tezahüratla bulunmuştur.

Erişen konuşmasında, «Peygamberimizin İstanbul'u fetheden kumandan ne büyük kumandan, onu fetheden ordu ne büyük ordudur» hadisine muhatab olan büyük atamız Fatih'in torunları olarak onun emanetini kanımızın son damlasına kadar koruyacağız. Onun vasiyetini mutlaka yerine getireceğiz. Alpaslanların, Fatihlerin, Yavuzların, Nene Hatunların yürüttüğü millî mücadele durmayacaktır. Hiçbir şer kuvveti milletimizin kurtuluş mücadelesini durduramayacaktır. Fatih şehid edenlerden milleti yok etmek isteyenlerden çok ağır hesap sorulacaktır. Millet hep bir ağızdan «İntikam, İntikam, İntikam» diyerek haykırmıştır. Miting sağ yumruklar havada yapılan bir yeminle son bulmuştur.

«Bizler Fatih'in evlâtları olarak, intikam diye inleyen şehidlerin, fatihlerin, yavuzların mu kaddes hâtıraları önünde ve acizlerin isnadgahı, çaresizlerin çaresazı, yüce Allah'ın huzurunda, Fatih'in emaneti olan vatan, millet, devlet ve imanımızı kim ve nereden gelirse gelsin bütün ihanetleri kanımızla yok etmeğe yemin ediyorumuz.»

Bu yeminden sonra millet fetih şehidlerinin bir fatiha okuyarak dağılmıştır.

Mücadele Birliği'nin tertip ettiği Fetih yürüyüşü, Anadolu'nun dört bir bucağından gelen Mücadelecilerle Fatih'in İstanbul'a girdiği Topkapı'dan başlamıştır. Resimde, surların kapısından giren yürüyüş kolları ve surlara asılan Fatih'in portresi görülmüyor.

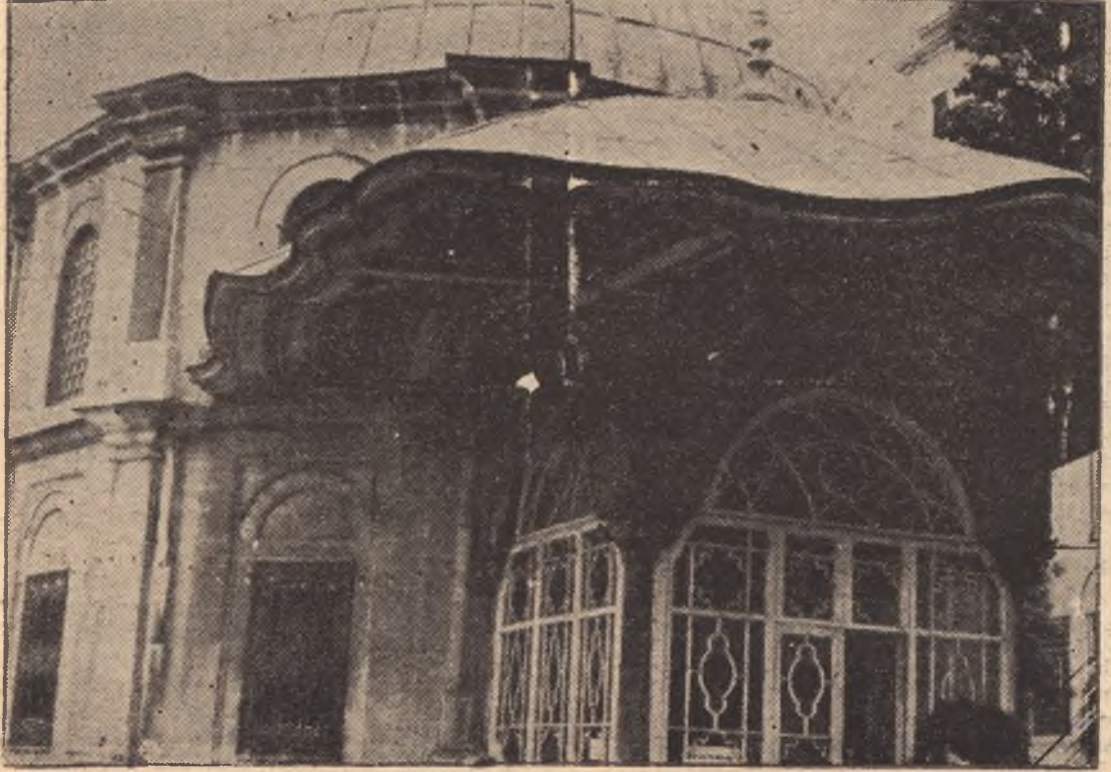
(Foto: Mücadele)

FATİH'I KİM Yahudi Hristiy

29 Mayıs 1453 Salı sabahı İstanbul'un fethiyle birlikte baştan başa bütün İslâm âlemi şükür secdesine kapanırken dünya haçlılara zindan olmaktaydı. Avrupa'da topyekûn yas ilân edilmişti. Başta Papa olmak üzere bütün dinî ve siyasi liderler kederlerini gizleyemediler. Alman İmparatoru Papa'ya, Müslüman Türk'lerin yakında Macaristan'ı ve sonra da Almanya'yı işgâl edeceklerini feryad edercesine anlatırken Papa da Türkler'e karşı silâha sarılacak olanlara cenneti vadediyordu. Hristiyan liderlerin her biri diğerlerine; «imkânlarımızı mutlaka imamımızın düşmanlarına karşı çevirmeliyiz» demekteydiler. Üç yaşındaki çocuktan yetmiş yaşındaki papaza kadar bütün hristiyanları kahredici bir matem bürümüşü. Hattâ üzüntüsünden ölenler bile olmaktaydı.

Asırlar boyu devam eden haçlı seferleri Türkleri Anadolu'dan atmak, Kudüs ve bütün Filistin'e hakim olmak için tertip edildiler. Böylece ruhban sultası bütün dünyayı kaplayacaktı. Hristiyanlık bu hayalle avunurken Müslüman Türklerin Avrupa'yı şiddetle sarsmaya başlaması pa niğin sebebi oldu. Kudüs'ü hayal ederken Avrupa'nın elden çıkmaya başlaması elbetteki Avrupalıları üzecekti. 1453 yılından sonra hristiyan devletler aralarındaki kıyamete kadar devam edecek olan kin ve husumeti terkedip Osmanlılara karşı müessir tedbirler almaya karar verdiler. Fakat bilindiği gibi bu kararlar akıncı cedlerimizin Almanya'da ve diğer Avrupa top raklarında at oynatmalarına mani olamamıştı.

Almanlar, Macarlar, İtalyanlar, Türklerin, İstanbul'un fethinden sonra Avrupa'ya yöneceklerini bilmekteydiler. Papaz ve haham saltanatı haklı bir iman karşısında tutunamayacaktı. Artık Avrupa'nın toprağı bile hakkın saltanatına kavuşmak için üstündekilerini yere çarpmağa hazırды. Avrupalı artık ürkek adımlarla yere basmaktaydı. Hahamlar ve papazlar ayak bastıkları yerlerden emin değillerdi artık.

Fatih Sultan Mehmet Han'ın türbesi görüüyor. Türbede millî mimarimizin bütün hususiyetleri görüüyor. (Foto Mücadele)

FATİH İTALYA'DA

20 devlet ve iki imparatorluğu fetheden Fatih Sultan Mehmet zamanında, hemen her gün bir parça Balkan toprağı pis ayakların eziyetinden kurtularak imanlı ayakların hakimiyetine kavuştu. Balkanlarda papaz ve haham zulmünden bızâr olan insanlar kitle halinde İslâm'a girme ye başladılar. Boşnakların ve Arnavutların kitle halinde müslümanlaşması, papaz diktasının can çektiğini gösteriyordu.

İstanbul'un fethiyle Fatih; çizmiş olduğu muhteşem plânın ancak bir parçasını gerçekleştirmişti. Fetihten sonra diğer merhaleler aşılacaktı. Balkanlar Ege Denizi ve kıyılar fethedildikten sonra İtalya fethedilecek, Endülüs'e geçilip Avrupa tamamen zulmün ve batıl zihniyetin elin-

muştı. Bizanstaki zulüm, ahlâksızlık, İtalya'yı da kasıp kavurmaktaydı. Yerli halk huzura kavuşmak, rahat nefes almak istiyordu. Fatih bütün bunları en ince noktalarına kadar bilmekteydi.

1459 da Semendire'nin 1460 da Mora ve Sırbistan'da birçok kalenin fethi düşü nülen büyük İtalya seferinin ilk hazırlıklarıydı. 1466 da Arnavutlukta Elbasan Kalesinin yapılışı da İtalya seferinin hazırlıklarındandır. Bundan sonraki yıllarda 1480'e kadar bu mühim seferin hazırlıkları devam etti. Balkanlarda ve Ege denizi kıyılarında İtalya seferine mani olacak ne kadar kale varsa hepsi teker teker fethedildi. Nihayet 1480 yılında muazzam bir Osmanlı ordusu Gedik Ahmet Paşa'nın kumandasında yola çıkarıldı. İtalya'nın önemli bir kalesi olan Otranto'ya başarılı bir çıkarma yapıldı. Otranto Osmanlı Ordusuna ancak 14 gün dayanabildi. Bu günlerde Fatih İtalya seferi için daha büyük bir ordu hazırlamaktaydı. Fethedilen Otranto kalesi tahkim edildi üs haline getirdi. Burada üslenen ordu rahatlıkla Roma'yı fethedebilecekti. İmanlı neferler keskin bakışlarını Roma'ya çevirmeye başladılar. Roma korkunç rüyalar görüyordu. Bu sırada Fatih Sultan Mehmed de İtalya fethi için ordusuyla İstanbul'dan hareket etmekteydi. Belki de 1480 yılında Avrupa'yı saran matem 1453 yılındakinden daha büyüktü. Fatih'in gelmekte olduğunu haber alan papa, bir taraftan Roma'yı terkedip Fransa'ya kaçmaya hazırlanırken diğer taraftan da Müslüman Türkleri durdurabilmenin yollarını arıyordu. Bunun için «Türkleri İtalya'nın fethinde muvaffakiyetsizliğe uğratmaya çalışacak hristiyanın günahlarının tanrı katında affedileceğini den kurtarılacaktı. İtalya'nın bazı kesimlerinde Osmanlı hakimiyeti arzulanır ol-

30 yıla sığan büyük işler

- 1453 Silivri, İmroz, Midilli, Taşoz'un Fethi
- 1453 İstanbul'un Fethi
- 1456 Enez Ceneviz Dukalığının ilhakı Belgrad muhasarası
- 1458 Atina İtalyan Dukalığının ilhakı, Mora seferi, Sırbistan fütûhatının başlaması
- 1459 Belgrad Kalesi hariç bütün Sırbistan'ın ilhakı
- 1461 Mora'nın fethi, Karadeniz yalısında Amasra, Giresun, Samsun ve Trabzon'un fethi
- 1462 Sinop'un fethi, Candaroğlu Beyliğinin ilhakı, Eflâk'ın tâbiyet altına alınması
- 1463 Bosna'nın fethi, Hersek'in tâbiyet altına alınması
- 1466 Karaman Beyliği'nin ilhakı

- 1467 Arnavutluğun fethine başlanması
- 1469 Eğriboz'un ve İçel'in fethi
- 1473 Akkoyunlu Devleti'nin ilhakı
- 1475 Kırında Kefe Kalesi'nin Cenevizlilerden alınması, Kırım Hanlığının Osmanlı himayesi altına girmesi
- 1477 Arnavutluk fethinin tamamlanması
- 1479 İşkodra'nın fethi, Kuban ve Anapa'nın fethi, Ayamavri, Kefalonya ve Zante adalarının fethi
- 1480 Hersek Dukalığının ilhakı, Gedik Ahmet Paşa'nın İtalya'da Otranto'yu fethi
- 3 Mayıs 1481 Büyük padişahın ölümü

M OLDURDU? yan Komplosu

ilân eyledi.»

BİR YAHUDİ FATİH'İ ZEHİRLİYOR

Sol düşünce tek cepheci. Hristiyanlık ve Yahudilik asırlar boyu hakkın karşısına tek cephe olarak çıkmıştır. 1481 de papaz - ruhban ittifakı Fatih'in karşısına dikildi. Papanın feryadına kulak verenler Fatih'i zehirleyebilecek birisini aradılar. Padişahın, Yakup Hamo adını alan Maestro Jacop adında bir doktoru vardı. Venedikli bir Yahudi dönmesi olan bu doktor aranan adam oldu. Bu Yahudi dönmesi milletimize ihanet eden dönmelerin kaçınıcıdır bilinmez?

Yakup Hamo 250 milyon lira karşılığında Fatih'i zehirleyebileceğini söyledi. Böylece Yahudilerin iğrenç suikastlerine bir yenisi eklenmekteydi.

3 Mart 1482 de Edirne'de doğan Fatih, 3 Mayıs 1481 de Gebze'de Sultanca'yı denenen verde ordusunun başında iken zehir verilerek öldürüldü. Yakup Hamo önce az bir miktar zehir vererek padişahın hastalanmasını temin etti. Sonra da tedavi bahanesiyle zehirin dozajını artırıp bir anda zehirledi. Yahudi - Hristiyan işbirliği, İtalya seferine çıkan orduyu daha Gebze'de iken durdurmaya muvaffak olmuştu. Fatih ölmüştü. Cephede bükülüp bağlanamayan eller bir anda hareketsiz kalmıştı.

Fatih'in ölüm sebebi daha o zaman gizlenmek istendi. Ama buna imkân yoktu. Ordu ve millet hemen kanlı elleri tanıdı ve Yahudinin yakasına sarıldı. Fatih'in zehirlendiği hemen anlaşıldı.

Öksüz kalan neferler gözyaşlarını tutamadılar. Büyük kumandanlarının intikamını almak için Yakup Hamo'yu buldular. Bu alçak katili parça parça ettiler. Ama ne çıkar bir değil binlerce Yakup Hamoların pis leşleri Fatih'in ölümü ile açan yarayı saramazdı ki.

İstanbul'da hadisevi duvan müslüman halk galeyana geldi. Yahudilerin ve hristiyanların müesseselerini tahribe girişti-

ler. Fatih'in ölümü ile; her imanlı kalbi acı bir yas bürüdü. Millet katilerden intikam alabilmenin yollarını aradı.

Fatih'in ölümünü vakından bilenlerden Aşık-paşa-zâde, zehirleme hadisesini manzum olarak anlatmıştır. Bu manzumda geçen Sarâb zehir anlamındadır. Bu zehir Fatih'in Aşık-paşa-zade'nin olduğu kadar bizim de ciğerlerimizi kanatmaktadır.

«Tabipler şerbeti kıym virdi Hâne

O Han içti şarâbı kaane kaane.

Ciğerin doğradı şerbet o Hanun

Hemin dem zârî itti vâne vâne

Didi nevcün bana kıydı tabibler

Bovadılar ciğeri canı kaane

İsabet itmedi tâbib şârâbı

Timarları kâmu vardı ziyane

Tabibler Hâne çok taksirlik itti.

Budur doğru kavil düşme gümâne.»

Fatih'in zehirlendiğinden şüphe edenlerin çoğu bir ihaneti maskeleyen, milletten gizlemek isteyenlerdir. Bugün bile (Devamı 14. Sahifede)

FATİH ve İLİM

Bugün 30 binden fazla talebesi olan ve sayıları 150 yi geçmeyen bir grup anarşistin işgal, boykot ve silâhlı saldırılarına sahne olan İstanbul Üniversitesinin temelleri, bundan 500 sene önce Fatih zamanında atılmıştır.

Tankın, uçanın ve atom bombasının yapılması için çeliğe, aliminyuma ve uranyuma ihtiyaç varsa, ilmin yapılmasında da kuvvetli bir devlete ve onun sahip olduğu imkânlarla ihtiyaç vardır.

Devletsiz ilim olmayacağı gibi ilimsiz bir devletin de uzun müddet varlığını devam ettirmesi düşünülemez. II. Cihan Harbinde Polonyalı atlı süvarilerin, havadan uçaklarla desteklenen Alman tanklarına karşı mızrak atmaları çok güçlüktür.

Düşmanın silâhından geri bir silâhla mukabelede bulunan milletlerin, feci akibetini çok iyi bilen Fatih, her sene en son yeniliklerle ordusunun silâhlarını değiştirmiştir. Şimdi ki devletimizin de aynı şeyleri yapması en normal hareket olacaktır.

Fatih devrinde kudretli Osmanlı Devletinin karşısında durabilecek hiç bir devlet olmadığı gibi, ilim ve teknikte de diğer devletlerin durumu yüneşle ay mesabesinde idi.

Fatih'in İtalyan coğrafyasını en ince teferuatı ile bilmesi ve Avrupa'daki bütün hükûmetleri tanıması hiç bir zaman kültürlü olmak için değildi. İlmîni inancının emrine vermişti. Gayesi, kuzey Afrika ve İspanya ile Fransa'ya dayanmış olan islâmîyet, Roma ve Fransa üzerinden doğuyla birleştirmek ve sahip olduğu ideolojinin dünya hâkimiyetini gerçekleştirmek içindir.

FATİH'İN İLMİ

«Georgios Trapezuntios'a göre Fatih hemen bütün ilimlerde hayran olunmaya şayan bir âlim ve son 1000 senede en iyi yunanca bilenlerden biridir» Y. Öztuna Cilt 3 Shf. 226.

Fatih'in 8 lisan bildiği de herkesin mâlûmudur. Bunlar Çağatay lehçesi, Frasca, Arapça, Latince, Yunanca, Sırpça, İtalyanca ve İbranicedir.

Rumelihisarı ve balistik topların planlarını bizzat kendisinin çizmesi ne derece büyük âlim olduğunun kesin delilleridir. Gemilerini karadan yüzdürmesi ve bir gecede Haliçte kurdurduğu köprü ile bütün dünyayı kendisine hayran bırak-

mıştır.

«Fatih, felsefe ve matematikte devrinin en büyük otoritelerinden idi. Kritobulos'un hayranlıkla anlattığı balistik sahasındaki keşifleri orta çağ surlarını yıkmıştır.» Yılmaz Öztuna Cilt 3 Shf. 227.

Fatih hükümdarlığı zamanında ilim rahsil etmiş ender insanlardan biridir. İstanbul'un fethinden hemen sonra Ayasofya'da ve Zeyrekte ilmi faaliyetlerin başlamasını emretmesi O'nu ne derece büyük bir alim ve ilmin ilerlemesinde öncü bir insan olduğunu ortaya kor

FATİH KÜLLİYESİ

Başlı başına bir üniversite sitesi olarak yapılmıştır. Yatakhaneleri, dersaneleri, yemekhaneleri ve kütüphaneleri ile her türlü ihtiyacı karşılayacak imkânları vardır. Merkezde cami simetrik olarak yapılmış, iki tarafa 8 medrese yer alır. Her medrese 19 odalı olup büyük bir dershaneden ibarettir. Bu medreseler devrin en büyük müderrislerine teslim olunmuş ve Seyhiye, Sinobiye, Salihüddin, Muslihüddin, Kasım Çelebi ve Ali Tûsî medreseleri diye müderrislerinin adlarıyla anılmıştır. Hemen medreselerin yanına yanına tetimmeler (Hazırlık medreseleri) yapılmış olup, buradan geçemiyenler yüksek kısma kabul edilmiyordu.

Bugün bulunan her kilise taşı ve kilise, devletin parasıyla ihya edilir ve hristiyan hac yolları yapılırken, ecdadımızın bize miras bırakmış olduğu ilmi müesseselerin «yol geçiyor» bahanesiyle yıktırılması ne acıdır. Fatih Camiinin güney tarafında ilk uygulamalı 70 yataklı bir tıp fakültesi ve sağında toprak altında, kervan sarayı olan misafirhane ve imaret aşhanesi yapılmıştır. Zengin fakir denmez buraya gelen misafirler en iyi şekilde ağırlanırdı. Ayrıca bütün masrafların karşılanması için bir de çarşı yaptırılmıştır. Bu çarşıdan da bugün maalesef hiç bir yer kalmamıştır. Yalnız Saraçhanebaşı ismi kalmıştır.

Eski saray ve yeni saray ile Eyüp Sultan, Ayasofya, Zeyrek ve Mahmut Paşa medreselerinde ve Fatih külliyesindeki 8 kitaplık ile daha o zaman İstanbuldaki kütüphane sayısı 16 yi geçiyordu.

Onbinlerce lise mezununun üniversiteye girmemesi bir yana, girenlerin de pek çoğunun yurt suz, kütüphanesiz ve kitap alacak parasının ol-

madığını düşünecek olursak durumumuzun eskiye nispetle hiçte iyi olmadığı ortaya çıkar.

Külliyeden bugün'e kadar kalabilen sadece sahn medreseleridir. Altısında 800 kadar üniversite talebesi ikâmet etmektedir. Diğer ikisi ise halkevi ve depo olarak kullanılmaktadır. Yurt olarak kullanılan bu medreselerdeki bir kısım talebelerin Fatih'e ve ideolojisine düşman kimse-ler olması da üzüntü vericidir. Hele bir sosyalist maskeli komünistin Fatih'in heykeli üzerine şarap döküp «sağlığında içmedin şimdi iç» demesi son derece tiksindiricidir. Köpek bile ekmeğini yediği efendisine ihanet etmezken, yahudi uşağı komünistler akşam yemeğine ve yurda ücret ödemeden kaldığı halde Fatihe hakaret etmelerinin cezasını bizzat Fatih'in torunları verecektir.

Pratiksiz ilmin olamayacağını bilen ecdadı mız ilmi öğretimi. bilhassa uygulamalı yapmış-tır.

«Ayasofya'da molla Hüsravin ders verme özelliğini şöyle anlatırlar: Daha güneş doğmadan hoca, öğrencilerini evden alırmış, hocanın bindiği atın arkasından tazimle yürüyen genç mollalar Ayasofyaya gelirler, sabah namazı kıhnır. hemen derse başlanırmış, sonra hoca yine atına biner, aynı grupla evine gelir ve hatta öğrencilerini kuşluk yemeğine alıkoyarmış. Büyük bilgilerin sabah namazını beraber kılıp ders vermeleri ve sonra herkesin içine dönmesi geleneği. İkinci meşrutiyet devrinde medreselerin kısmen ıslahına kadar devam etmiştir. T. Ansiklopedisi Shf. 146.

Yukarıdaki ifadelerde görüldüğü gibi uygulamalı öğretim kısmen ikinci meşrutiyete kadar devam etmiştir. 15 sene tahsilden sonra hiçbir ameli bilgiye sahip olmayan binlerce genç talebe, senelerini boş yere geçirmektedir.

Toplam olarak 32 medresede yapılan ameli ve nazari eğitimle İstanbul, dünyanın en büyük ilim merkezi haline gelmiştir. Fatih'in yaşadığı asırda Avrupadaki kral kütüphanelerinde birkaç yüz cilt kitap bulunurken Osmanlı kütüphanelerinde bu adet yüzbinleri aşırıyordu.

Yeniden, İstanbul'un ve bütün Türkiye'nin, dünyanın ilim merkezi olmasını istiyorsak her şeyden evvel Fatihe ve onun ideolojisine bağlı olmamız gerekir.

BİR RÜYADA GÖRDÜĞÜMÜZ EYÜB

Eyub, Türklerin olum şehri Eyüb Avrupa toprağının bittiği sahilde İslâm cennetinin bir bahçesi gibi yeşil duruyor. Bu ölüm şehrine bir defa girenler kendilerini bir çini rüyası içinde kaybolmuş gibi hissettikleri zaman biliyorlar mı ki hakikaten bir rüyada bulunuyorlar? Çünkü Eyüb İstanbul'u fethetmeye gelen Türk ordu'arının hicretinin 857 nci senesi baha rında surlara karşı, gördükleri bir rüya idi. İşte o rüya. Haliç'in kenarında şimdi gördüğümüz yeşil şehir oldu.

Epey seneler evvel İstanbul'u görme-ye gelen şâir Henri de Regnier, Eyüb mezarlıklarının bir yokuşunda durmuş, Türk ölümünün derin bir vecdiyle Türk ırkından doğup bizimle beraber yaşayıp öldükten sonra, mezarına sarıklı bir taşın dikilmeyeceğine acımış ve «İstanbul! mü'minlerinin o kadar sevdiği Eyüb servile-
rinin altında kendimi senin ölülerinle kardeş hissettim.» demişti. Bir Katolik şairi-
ni böyle söyleten Eyüb bizi de içine aldığı zaman fazla düşündürmüyor, orada âh-ret havasını teneffüs ederken müsterih

oluyoruz; zihnimizi yormuyoruz.

Fakat Eyüb'ün bu servi ve çini rüya-sından uyanan bir şair diyebilir ki: «Ne-redeyim!. Bulunduğum yer İslâm cenneti-nin yeşil bir bahçesini andırıyor. Maama-fih ne kadar garip ki Rum kayserlerinin «Vlaherna» dedikleri meşhur saraylarının harabesi burada!. Upuzun giden bu surlar o kayserlerin müdafaa siperleriydi... Bu toprakta Medine'de doğmuş Muhammed «S.A.S.» le görüşmüş ve konuşmuş olan bir sahabe yatıyor ki ismi Ebâ Eyyüb Hâ-lid «R.A.»!. Medine nerede? Bizans sara-yının burcları nerede? Bunların arasında ne münasebet var? Bu toprağa İslâm'ın ye-şil nuru niçin böyle bol yağmış?»

Ben de bu sualleri kendi kendime sor-dum. Düşünmeğe başladığım zaman Eyüb'ün mâverâsı gözlerime bir kat daha nurlu göründü. 857 senesinin baharında Edirne'den Kostantaniyye surlarına doğru boşa-nan Türk ordusu anlı şanlı ve kuvvetli idi. Başında yeni tahta çıkmış yirmi iki yaşında bir padişah vardı onun devrini aç-mağa geliyordu. Fakat birkaç sene evvel

o padişahın babası Murâd-ı Sâni ile Var-na'da ve Kosova'da iki defa Ehl-i Sâlib'in ordularını yenmiş, dağıtmış, kaçırmış ve galebenin en sarp zevkiyle mest olmuştu.

Her zaferden daha kuvvetli çıkan bu ordu, o zamana kadar taşlarına dayanan bütün barbar sellerini kırmış olan o müt-hiş surları sararken kendi azametini, kendi şan ve şerefini, kendi kudretini görmüyor-du; yalnız 857 sene evvel Hicaz çöllerinde geçmiş bir gazveyi Bedir gazâsını düşünüy-
yordu, çünkü o gazvede Peygamber «S.A. S.» in yeşil sancağını taşımış olan sahâbî Halid Ebâ Eyyüb «R.A.», seksen yaşında bir pîr iken, İslâm ordularıyla Konstanta niyye'ye gelmiş bu surları sarmış, sonra Eğri Kapu burcları vanında şehit düşmüş-tü; rivayete göre mezarı oradaydı.

Ah! İman devirlerinin hâli. O zaman-ki yeniçeri ortaları kendi büyük ve müt-hiş maceralarından zevk almazdılar, kış-lalarda kendilerine hikâve edilen Bedir, Uhud, Hunevn gazvelerini, İmam Ali «R. A.» nin vararlıklarını, kamaşmış gözlerle dinlerlerdi. İstanbul'un fethi için surların önüne geldikleri zaman da gözlerini Pey-gamber'in Bedir gazâsında yeşil sancağı-nı taşıyan Halid «R.A.» kamaştırıyor.

Peygamber'in Mekke'den Medine'ye hicret ettiği o hazin senenin hikâyesi fetih askerlerinin kalbindeydi. Peygamber muhacirinle Medine'ye girerken çocuklar sokaklarda: «Resulullah geldi» nidâsiyle çılgınsıvorlarmış. Medine diğün havram edercesine şenlik edivormuş, halk Resu-lullah'ın devesinin yularına sarılıvormuş, fakat Resûlullah, onları «Ona dokunmayı-nız, Allah tarafından me'mur olduğu ma-halle gidivor durunuz bakahm, nereye gi-decek?» diye men edivormuş, devenin vu-larını bırakmış o nerede durursa orava ineceğini sövlüvormuş; o mübarek havvan gitmiş, önce hîl bir arsada çökmüş, lâkin çok durmamış, kalkmış, tavus gibi süzüle-rek Hâlid «R.A.» vâni Fhâ Evvûb Ensârî' nin evi önünde çökmüş ve sonra boynunu uzatmış, baörmüş, Resûli Ekrem de «İn-şallah konağımız burasıdır» demiş. Halid «R.A.» in evine girmiş O gün Medine hal-kı Hâlid'in evi önünde Resulullah'ı gör-mek için avakta beklivormuş; Mü'min'lerle beraber Yahudi ulemâsından Abdullah bin Selâm da gelmiş Peygamber'in vüzü-ne bakmış «Bu vüz yalancı vüz değildir» demiş. O da müslüman olmuş

Sonra Resulullah, devenin çöktüğü o yerde bir mescid binâ edilmesini arzu et-miş, bu mescid bina edilirken eshâbivle be-raber çalışmış, kendi mübarek ellerivle keroic tası-mış. Simdi Mescid-i Nebevî dediğimiz yer Halid «R.A.» in veri imiş: Al-lah'ın insanlara gönderdiği son nevgamber orada yatıvormuş. Kendi evi Ravza-i Mu-tahhara olduktan sonra Kostantaniyye'de bir burcun garin bir şehid olarak vüendü-nu bırakan Hâlid «R.A.» yeniçerinin Ru-meli ve Anadolu ocaklarının gözlerinde tû-tüvordu. Bahusus ki Hâlid «R.A.» Resu-lullâh'ın Bedir gazâsında sancağını taşı-mış; Muhammed'in asker kavmi olan Türk-ler, bunun için millî bir temavülle Hâlid «R.A.» daha ziyade seviyorlardı; çölde o mübarek Bedir gazası... O vesil sancak.

Fatih'ten önce de İstanbul'u İslâm Alemine hediye etmek için çalışılmıştır Bir İs-tanbul muhasarasında şehid düşen Hz. Ebu Eyyüb Ensârî' (R.A.) nin mezarı fetih ten sonra Akşemseddin tarafından bulundu. Hz. Eyüb (R.A.) un adına dikilen Eyub camii'nin bir Cuma günü görüyorsunuz.

Bizans'ın küfründen ve çirkeflüğinden kur-
tulan İstanbul, Fetihten sonra zarif mina-
relerle donatılmıştır.

Müşriklerin o hezimetli. İslâm'ın ilk gale-
besi...

İşte o ruhânî gazâda yeşil sancağı ta-
şıyan Hâlid «R.A.» seksen yaşına girdik-
ten sonra Arap ordularıyla Kostantiniyye'
yi muhasaraya gelmişti. Kostantiniyye'nin
müslümanlar tarafından ikinci muhasara-
sı diye anılan o sefer ne hazindir: Uzun
bir muhasaradan sonra şiddetli bir kış
olur, güneş çocukları olan araplar, Ayas
tefanos'tan Halic'e kadar kesif bir kar al-
tında kahrılar, kırılırlar, ölürlər. Şimdi
Türk ölülerinin sur boyunca yattığı o me-
zarlıklara o zaman Peygamber'i görmüş,
yahut da Peygamberi görenleri görmüş
olanların kemikleri gömülmüştü

Kostantiniyye'nin son muhasarası
surların aşılması, kırılmaz, yıkılmaz, geçil-
mez metaneti önünde bir müddet gevşer
gibi oldu Sadrâzam Halil Paşa'yla birço-
ulemâ bu muhasaranın ref'ine taraftardı-
lar Akşemseddin ve Zeğanos Paşa şiddet-
le harbe devam etmeyi istiyorlardı. Mu-
hasaranın ref'ine temayül arttığı günler-
de Akşemseddin feci bir sıkıntı geçirir-
muş; bir zaman mürakabe yapmış, Re-
sulullah'ın alemdarı Hâlid Ebâ Eyyûb'un
mezarını keşfetmek için ter döküvormüş.
Akşemseddin'i bu murakabede görenler:
«Efendi kabri Eyyub'u bulamadığı için
hicâbından hâba vardı» diye taciz etmiş-
ler. Bir saat sonra Akşemseddin basını
seceden kaldırmış mübarek gözleri kan
canağım andırır bir halde basında bekle-
yen genç Fâtih'e: «Beğim, hikmet-i Hudâ
seccademizi tâ kabri Eyyûb üzre dösemiş-
ler. Hemen şu mahalli kazsunlar.» demiş.
Toprak üç zürrâ' derinliğinde kazıldıktan
sonra, üzerinde kûfi hatla «Hâzâ kabrû
Ebi Eyyûb» kitâbesi olan bir sandıka çık-
mış.

Halid'in (R.A.) kabri zâhir olduktan
sonra muhasaranın ref'ini tavsiye edenlerin
dili tutulmuş, surlara son hücum hazırlığı
kan ter içinde başlamış.

Ah o saatte sürun bir ucundan bir
ucuna sirayet eden sevinç, müjde haberle-
ri. Galeyân. Fetih askerleri Hâlid'i yeşil
sancakla tecelli etmiş kadar bâriz hisset-
miş.

Fetih gecesi, sabaha karşı, Akşemsed-
din bir tepe üzerinden, kanatlarını açan
kocamış bir kartal gibi, kollarını açarak:
«Yâ müfettihi'l-ebvâb!» nidasiyle bağırır
ken, genç Fatih, sağ kolunun yumruğuna
toplanmış yıldırımlar gibi sıra ile büyük
topları, Anadolu, Rumeli ocaklarının as-
kerlerini azapları, seymenleri, sipahileri
ve son darbe olan yeniciyi surların üze-
rine boşaltıyordu. Kurûn-ı Vustâ'nın o son
gecesi geçip, şafak sökerken, asırlardan be-
ri yüzlerce Barbar orduları karşısında çö-
zülme-yen surlar birden bire çözüldüler.
Genç ve dinç yeniciler, Topkapı ve Edir-
nekapı arasındaki Lykos vâdisinin ortasın-
(Devamı 14. Sahifede)

Darbe Teşebbüsü Hakkındaki görüşlerimiz

Siyasi hayatımızın iyiden iyiye çıkmaza gir-
diği şu günlerde, talebe hareketleri, işçi hare-
ketleri devam ederken, bir de «darbe teşebbü-
sü» ortaya çıkarılmış bulunuyor. Gariptir, hare-
ketleriyle adetâ Amerikancı bir ihtilali teşvik
edenler, darbe teşebbüsünden sonra ihtilâl kor-
kusuyla yaygarayı basmaktadırlar.

Daha evvelki sayılarımızda silahlı mücade-
lenin komünistler tarafından başlatıldığını ve
büyük ihtimalle devam ettirileceğini belirtmiş-
tik. Nitekim öyle oldu. İstanbul Üniversitesinde
güpegündüz makinahı tüfekler ilgililerin gözleri
önünde konuştu. Ankara'da terör bütün hızıyla
devam etti ve el'an ediyor

Darbe teşebbüsü bu ortam içerisinde orta-
ya çıkarılmış bulunuyor. Yunanistan'ın da bir
zamanlar tıpkı Türkiye'nin bugünkü durumuna
düçar olduğu gözönüne getirilirse, darbenin
ehemmiyeti kendiliğinden ortaya çıkar. Hatır-
lanacağı üzere, komünist çetelerin silahlı terör
hareketleri Yunanistan'da tahmin edilen netice-
yi vermemiş ve Amerikancı bir cunta duruma
hakim olmuştu. Türkiye komünistlerini uzun
uzun düşündürün bu konu, el'an ehemmiyetini
sürdürmektedir

Silahlı çatışmalar böyle devam ederse hükü-
metin duruma hakim olması imkânsız görün-
mektedir. Bu hal, tabii olarak ordunun müda-
halesi zaruriyetine bütün dikkatleri teksif ettir-
mektedir. Siyasi iktidarın mesuliyet rizki ve
korkusu, hadiseler seyrinci kalmak şeklinde te-
zahür etmektedir.

Şüphesiz orduyu bir ihtilâle teşvik hiç bir
zaman vatanseverlikle bağdaştırılmaz. Ancak
yakın tarihimiz, memleketleri uçuruma götür-
me istidadını gösteren silahlı mücadelelere or-
dunun daima ağırlığını koyduğunu göstermekte-
dir.

Endonezya, Pakistan ve Yunanistan dikkat
çekici misallerdir.

Türkiye'nin karışan siyasi ortamı, bir «Yah-
ya Han Formülü» ile durgunlaştırılabilir mi?
Ne olursa olsun millet hayatının idamesi, milli
mücadelenin zaferi, en az şu günkü siyasi de-
mokrasinin devamı ile sağlanabilecektir. Lâkin
«Yahya Han Formülü»nün ortaya atılmasından
korku izhar edenler, formülün tatbiki için her
tür türlü malzemeyi tedarik etmekten de geri kal-
mıyorlar. Ve Türkiye sonu meçhule açılan bir
diktatörlük kapısından yavaş yavaş geçiriliyor.

Türkiye'de komünizan faaliyetlerin bir «Ce-
miyetler Kanunu» ile durdurulabileceğine inan-
mak gülünçtür. Zira memleketimizde sol propa-
ganda safhasını çoktan aşmış, ihtilâl metodları
nın münakaşasına dayanmıştır.

Türkiye'de Sol'un silahlı saldırılarının esas
gayesi, memlekete kat'i olarak Vietnam akıbeti
hazırlamaktan ibarettir. Ancak komünizm bu
esas gaye itibarıyla, Asya ve Avrupa'da sürpriz
sonuçlar doğurmuştur. Her ne kadar Kamboçya
ve Vietnam'da komünizm, memleketi ikiye böl-
me başarısını göstermişse de Endonezya'da ordu

ya kökünü kazıtmış, Yunanistan'da ordu müda-
halesini davet etmiştir. Türkiye'nin bugünkü
durumu Kamboçya ve Vietnam'a yakınlıktan zi-
yade, Endonezya ve Yunanistan'a benzerlik gös-
termektedir. Sol cephenin de esas endişesi bu-
radan doğmaktadır.

Genelkurmay'ın yaptığı açıklama, tutukla-
nan Albaylardan «Yaşar Başaran»ın 21 Mayıs
olaylarına da karışmış olduğunu, önceleri idama
mahkum olmasına rağmen, aftan faydalanarak
tahliye edildiğini belirtmektedir. Bu hadise gös-
teriyor ki, Sol'un tecavüzleri bir ordu ihtilâline
her zaman yol açabilir. Darbe yapıldıktan sonra
ki durum tartışma konusu olmaktadır. Görünen
en yakın ihtimal dikta olmaktadır. Şüphesiz or-
duyu günlük politikanın çirkef denizinden uzak
tutmak iyi niyetin ifadesidir. Fakat vakıalar bu-
nun mümkün olmadığını göstermektedir. Sol'un
yapmış olduğu tecavüzler Ordu'yu tiksindirdiği
kadar, düşündürmektedir de... İki Albayın dar-
be teşebbüsü bu düşüncelerin mahsulü olsa ge-
rek.

Darbe teşebbüsü bir yana, öğrenci Mustafa
Küseyri'nin öldürülmesindeki esrar perdesi hâ-
lâ aralanamamıştır. Küseyri'nin Elbistan alevi
ve Kürtçülerinden olması, ortaya yeni bir ihti-
malin çıktığını gösteriyor. Bir zamanlar Komü-
nistlerle müşterek cephe bulunan siyasi kürt-
çülerin, bu cepheden sıyrılmak emel ve gayret-
leri su yüzüne çıkmış bulunuyor. Acaba Küsey-
ri komünistlere bir ihanette bulunduğu için mi
öldürüldü, yoksa komünistlerin bazı sırlarını mı
biliyordu? Öyle ya! Sol'un hakimiyeti altında
bulunan Basın - Yayın Yüksek Okulunda bir ta-
lebenin öldürülmesi kimin işi olabilir? Hem de
Talebe Cemiyeti odasında. Olay komünist - siya-
sî kürtçü çatışması yönünden dikkate değer.
Küseyri'nin ölümüyle komünizm yeni oyunları
peşindedir. Komünizmin alışılga gelen stratejisi
dir bu...

Sağ, memleketin bir Vietnam haline gelme-
mesi için silahlı mücadeleden bugünkü şartlar
dahilinde kaçınmaktadır. Yoksa korktuğundan
değil. Türkiye'yi muhtemelen uzun vadeli bir
kardeş kavgasına götürmek için azamî gayret
gösterilmektedir. Bunun şartı silahlı mücade-
le. Ve sol, bunu başlatmakla kardeş kavgasının
silah tutan eli haline gelmiştir. Perde arkası
beyin ise, Sionizm'dir. Şayet sağ, bugün siyasi
demokrasinin kanunlarına bağlılığını gösteri-
yor, silahlı mücadeleden kaçınıyorsa, sırf kar-
deş kavgasını önlemek içindir. Ancak bu, silah-
lı mücadelenin sağ tarafından kabullenilmeyece-
ği manasına gelmez.

27 Mayıs ihtilâlinin sonu Orduyu günlük
politika çirkefinin üstünde tutmak, vatansever-
liktir. Bugün bu darbe teşebbüsü önlenmiştir
Ancak bundan sonrakilerinin önlenip, önleneme-
yeceği meçhul bulunmaktadır. Eğer millet haya-
tının idamesi isteniyorsa, ihtilâl maceraların-
dan vazgeçmek gereklidir. Zira vuku bulacak
bir ihtilâl denemesinin milletin sert tepkisiyle
karşılaşması, kanlı bir şekle dönüşmesi ihtimal
dahilindedir.

TÜRKİYE'DE VATAN BÖLME FAALİYETLERİ

Osmanlı imparatorluğunun sistematik ihanetlerle hızla uçuruma sürüklendiği devirlerde, Mason locaları harıl harıl çalışıyordu. Yahudiliğin maske teşkilâtı masonluk, aldığı talimat gereğince 1850 yıllarından beri Doğu meselesi üzerinde incelemeler yapıyordu. Bu inceleme ve hazırlık safhasından sonra hedef seçilmişti. Kürdlerin mason localarına gelip gitmeleri sağlanacaktı.

Bundan sonra Beyrut'ta toplanan cemiyet, reis olarak Ermeni PAPAZYAN'ı seçince kıya - met koptu. Kürdler ikiye ayrıldı. Şeyh Ali Rıza ve adamları ayrılıp, başka bir cemiyet kurdular. Ve bir beyanname ile oynanan oyunun mahiyetini açıkladılar. (Ermeniler - S. Koç - Shf. 265).

Hoybun ve Taşnaklar hakkında geniş bir incelememizi gelecek sayılarımızda vereceğimiz için, Ermeni - Kürd münasebetleri hakkında şimdilik bu kadar bilgiyi vermekle iktifa ediyoruz. Ancak şunu bilhassa belirtelim ki, Ermenilerin şehid ettikleri 600 bin Kürd'ün intikamı alınacağı yerde, Kürdistanda bir Hoybun partisinin kurulması ve Papazyanın başa getirilmesi maskeleri düşürmüştü, hiyaneti ortaya sermiştir.

«Ermeni, Arap, Arnavut, Kürd, Rum, Bulgar aydınları bu yıllarda - 1900 yılları - mason localarını doldurmağa başladılar.» (Mason Saltanatına paydos - Cilt 1 - Shf. 47).

Osmanlı imparatorluğunun bünyesinde bulunan Arap, Arnavut ve Kürd beylerinin mason localarına devamı sağlanmıştı. Böylelikle müslüman aşiret beylerinin beyinlerine sion fikri yavaş yavaş naksedilecekti.

Kürd seperatizmi için İngiltere'nin Türkiye'de temas kurabildiği ilk şef Bedirhanogulların - dan Abdurrahman bevdır. Bu zat «Kürdistan» adlı orzanını ilk defa Londra'da neşretmişti.

Bu Abdurrahman bey masondu. Ve mason emperyalizmine o derece taassubla bağılıydı ki, Ermeni patırtıları esnasında Sultan Abdülhamid'in emirlerini canla başla çalışarak ve şiddetle yerine getirmiş olan öz oğlu Osman Paşa'ya evlât - ıktan reddetmişti. İttihatçı Dr Abdullah Cevdet ve yakın arkadaşı İshak Sukuti de Abdurrahman Bedirhan beyin Kürd'ü grubuna mensup buluyorlardı. (a.g.e. Cilt 1 - Shf. 49).

Osmanlı imparatorluğunu yıkan Sırp, Makedonya Ermeni komitacıları ve Rum ceteleri mason localarının şeref misafiri idiler. Yahudilerin baskanlık ettiği mason toplantılarından sonra, imparatorluğumuz ne felâketler görmüştür, anlatılamaz. Doğu meselesinin hazırlanışında maske teşkilât masonluğun, büyük rolü olmuştur. Osmanlı imparatorluğunun ölüm planına, imzaların konduğu mason localarında, o günlerin en mühim mevzu «Doğu Meselesi» idi.

«Makedonya komitacılarının, Bulgarların, Sırpların, Yunanların, Rumların, Kürdlerin, Arnavutların, dönmelerin, Rumelili ve Anadolu Türklerinin kendi kurdıkları localarda da, kabul ettikleri localarda da, mülaka Yahudi biraderlere rastlanmaktadır.» (a.g.e. Shf. 56).

O devrin ilercisi (!) olarak lanse ettirilen Doktor Abdullah Cevdet'in, mason locasında Kürd çitimi savunması ayrıca dikkati çeken bir husustur.

BEDİRHANLILAR TARİHE KARŞI MES'ULDİR:

Milletimize gayr-i müslimlerle birlikte Doğu'da en büyük darbe Bedirhanlılar vurmuştur. İngiliz binbasısı Kürdolog Noel, Bedirhanlılar ile tanıştıktan sonra, parçalanmış Osmanlı topraklarında hak iddia etmelerini öğütlemişti. Vilson prensiblerini sebep olarak gösteriyordu. Yahudilerin de İngiliz basbakanı Lloyd George'ye telgraf çekerek, Osmanlı toprakları üzerinde parsel ayrılmasını talep ediyorlardı. İleri sürdükleri sebep yine Vilson prensipleri idi.

Basta Yahudiler olmak üzere, bütün gayr-i müslim tebaanın adeta yaris edencesine sürdürdükleri ihanetlerine katılan önemli Bedirhanlılar şunlardır:

Abdülkadir Bedirhan, Binbası Noel'in kılavuz olan bu zat, Kürt Teali Cemiyetinin başkan-

6

lığını yaptıktan başka, Damad Ferid Paşa kabinesinde yer almıştır. Bu İngiliz ajanı Diyarbakır da asılarak, ihanetinin cezasını ödemştir.

Karşımıza başka bir Bedirhan çıkıyor. Mason Abdurrahman Bedirhan. Ne gariptir ki bu adam, Ermeni hiyanetlerine göz yummadığı için, öz oğlu Osman Paşa'ya evlâtıktan reddetmiştir.

Ve şimdi de yaşıyan bir Bedirhan var. Profesör Kâmuran Bedirhan. Bunun karısı bir Polonyalı. Polonya yahudilerinden olan bu kadınla şimdiye kadar yalnız bir gazeteci konuşabilmiştir O da Yahudidir.

Madam Bedirhan'ın Polonyalı olduğunu anladım... Bedirhan Şeyh Ubeydullah'a akıl hocalığı yapmıştır. Şeyh Ubeydullah Türk - İran sınırında bir Kürd cemiyeti kurmuş, içişlerinde serbest bir devletten bahsetmiştir. 1878 de bir İngiliz konsül yardımcısına yazdığı yazıda şunları söylemiştir: «Mutlaka birşey yapılmalı ve böylelikle meseleyi anhyan Avrupa hükümetleri bizim devletimize baskı yapacaklardır.» (The Kurdish War - David Adamson - 1964 Sahife 13).

Tarih bu ihanetleri, Yahudiliğin menfaati uğruna akıtlmış veya akıtılacak kardeş kanının mes'ullerini elbet birgün yazacaktır. İslâmın direği dev Osmanlı çöküyor. Doğu'su, Batı'sı, Hindistan'ı bile hüngür hüngür ağlarken, Bedirhanlılar toprak istiyor. Peki kimin adına? Doğunun değil, beynelmîl Yahudiliğin âleti İngiliz politikası adına...

ŞEYH AHMET BARZANİ CAMİLERİ KAPATİYOR

Şeyh Ahmet, Molla'nın ağabeyidir. Kardeşi ile aralarının açık olduğu söylenmesine rağmen,

Şeyh Ahmet Barzani'nin Barzan'da Peygamberliğini ilân etmesi üzerine mukavemet eden ve Türkiye'ye iltica eden ünlü din alimi Molla Yahya vefat etmiştir.

Barzan mıntıkası genel valisidir. Bu Ahmet Efendi bir müddet sonra peygamberliğini ilân edecek kadar ileri gitmiştir. Halk büyük bir ızdırıp içindedir. Namaz yasaklanmıştır. Gizli gizli ibadet yapılmaktadır. İbadet halinde yakalananlar ağır cezalara çarptırılırlar. Müslüman halkın gidecek bir yeri vardır. O da Türkiye...

«Kuzey Irak'ta ki Kürdlerin dini lideri Molla Mustafanın ağabeyi Şeyh Ahmet Barzani'nin Barzan bölgesinde peygamberliğini ilân edip, ibadeti yasaklaması üzerine başlarında ünlü din adamı Molla Yahya olmak üzere 20 Iraklı Kürd, sınırı aşarak Şemdinliye iltica etmiştir. Barzan bölgesi genel valisi Şeyh Ahmet'in camileri kapatıp, namaz kılmağı yasaklaması olayı bölgede bomba tesiri yapmış, bu durumdan tedirgin olan Kürdler gizlice kaçmağa başlamışlardır.» (Hulusi Turgut - 17 Ağustos 1967 - Akşam Gazetesi)

Daha önceleri de Kürdlerin dini lideri Şeyh Raşit Lolan, Barzaniye karşı harekâta geçmişti. Barzani ve adamlarının komünist olduğunu halka anlatıyordu. Böylelikle Molla ve kardeşi ilk defa din adamlarından esasl bir tepki görüyordu. Fakat Raşit Lolan'ın erken vefatı, yürütülen mücadelenin akim kalmasına sebep olmuştur.

«Kürdlerin dini lideri Barzaniye karşı harekâta nezaret ediyor. Kürdlerin dini lideri Şeyh Raşit Lolan, Sovyetler Birliğinin Bağdat'ta ki büyükelçisine gönderdiği bir mektubu açıklamıştır. Lolan mektubunda Sovyetlerin Barzani'ye yardımını kınamakta ve tanıya inanan bütün Kürdleri, Molla Mustafa Barzani ve onun komünist müttefiklerinin hareketini ezmek arzusunun belirtmektedir. (Milliyet Gazetesi - 3 Ağustos 1963)

İDRİSİ BİTLİSİ VE YAVUZ SELİM MÜNASEBETLERİ :

Doğu'nun büyük bir kısmı Yavuz zamanında Osmanlı kumandasını kabul etmiştir. Hatta bazı vilayetler şehri teslim ettikten 1-2 gün sonra, Mısır seferine katılmışlardır. Çaldıran zaferinin hemen akabinde Adana, Gaziantep, Hatay, Urfa, Diyarbakır, Mardin, Siirt, Muş, Bingöl, Bitlis, Tunceli vilayetleri hep birlikte Osmanlı kumandasına girmişlerdir. Büyük bilgin ve tarihçi İdrisi Bitlisi, Doğu Anadolu'nun Osmanlı idaresine geçmesi için çok çalışmıştır. Aslen Kürd olan ve Kürdler arasında büyük nüfuzu bulunan bu mümtaz alim, Yavuz'a büyük Osmanlı birlikleri yollarırsa, Halkın Osmanlı askerinin kudret, disiplin ve adaletini gördükten sonra, Safevîlere temayül etmesinin imkânı olmayacağını bildirdi. İdrisi Bitlisi Osmanlı adaletini daha evvel biliyordu. Nitekim bu yerinde fikir hemen tatbik edilmiştir. Doğu Anadolu beylerinin hemen hepsi, Osmanlı adaleti karşısında şehirlerini savaşmadan teslim etmişlerdir. Bunun üzerine Yavuz Sultan Selim şehirleri kendilerine bırakmış, beylikler halinde sancaklara bağlamıştır.

Ne insafsızlıktır ki bugün komünistler, Doğu'nun ızdırıp çeken evlâtlarına Yavuz'u büyük bir emperyalist hakan, İdrisi Bitlisi'yi işbirlikçisi olarak anlatıyorlar. Emperyalist diye tanıtılan hakan, kendine iltihak eden şehirleri kendilerinde bırakıyor. Hangi emperyalist ülke tarih sahnesinde 600 yıl durabilmiştir? Henüz tatbiki 50 yılı zor bulan Komünizm, hayatîyetini Sibiryanın meçhul bozkırlarında asılan insan cesetlerine borçlu. Gün yok ki Türkistan'da bir ıyan olmasın.

4 Mayıs 1516 da Urfa ve Siirt'te Osmanlılara geçmiştir. Siirt ve Urfa Osmanlılara savaşsız geçmişlerdir. Bu arada Mardin ile Siirt arasında Hasankeyf Eyyubi Melikliği de Osmanlı toprağı olmuştur. Yavuz Sultan Selim Salahaddin-i Eyyubi'nin büyük hatırasına saygı göstererek, bu mülk krallığı ilga etmemiş, Eyyubi hanedanını saltanattan mahrum etmemiştir. Biyıklı Mehmed Paşa (Diyarbakır Beylerbeyi) zamanında, Güneydoğu Anadolu tamamıyla harbetmeden Osmanlı kumandasını kabûllemişlerdir.

(Devamı var)

Milletten Gizlenen İhanet

31 MART

III

İsyanı tertibeden Ermeni piskoposu Muşeg idi. Bu da Ermeni kiliselerinin birer fesat yuvası olageldiğinin delillerindendir. Ermeni, Rum, Yahudi siyasetinin böyle mabedlerden idare edilisi ibret alınacak hadisedir. Fakat hadiseleri ideolojilerin çatışması olarak göstermek istemeyenler bu hassas noktaya parmak basmazlar.

Ermeni isyanı bastırıldı. Millet Ermenilere acı bir ders verdi ama bu sefer de Avrupa basını feryada başladı. Ermenilere Türkiye'de zulmediliyor. Türkler gene barbarlaştı. Ermeninin intikamını almak gerek diye nâralar duyuldu. Hain ve gafil olan ittihatçıların Avrupanın bu feryadını ideolojik bir çatışma olarak düşünmelerine imkân yoktu. Üstelik efendilerinin gö nülleri hoşnut etmek için mahmû namusunu ve canını müdafaa etmekten başka bir suçu olmayan millet evlâtlarını idam etmeye başladılar. O zamanki Adana valisi İttihatçı Cemal Paşa idamları hatıralarında utanmadan şöyle anlatır: «Yalnız Adana şehrinde 30 müslümanı idam ettirdiğim gibi, Erzincan kasabasında 17 müslümanı idam ettirdim. Yalnız bir ermeni idam olunmuştur. İdam olunan müslümanlar arasında Adana'nın en eski zengin ailelerine mensup gençler olduğu gibi. Bağce Kazası müftüsü de vardı. O havalı Türkleri nezdinde pek büyük bir nüfuza malik bulunuyordu.»

Ne gariptir ki; bu çirkin hareket bile Adalet adına İttihatçılar tarafından alkışlanmıştır. Talat Paşa hatıralarında «Bu idam kararının nazırlar hevetince tasdikini temin eden yine ben oldum» diyerek ihanetle ittihar etmiş birisidir. Milletimizin bu derece karaktersiz insanlar elinde kalmış olması ne kadar acıdır ve bu açık hakikatlerin bugün bile milletimizden saklanması ne kadar garip ve çirkindir.

II. ABDÜLHAMİD HAN'IN HAL'İ

(27 Nisan 1909)

Hareket Ordusu İstanbul'a girmeye başladıktan sonra Abdülhamid taraftarı görünen bazı kimseler, padişahın tahttan indirileceğini, idarenin İttihatçılara geçeceğini anladıkları için koyu birer ittihatçı kesildiler. Hal kararının alınmasında bu gibi hainlerin büyük rolü olduğu gibi Mason Talat Beyin tehdit edip zor kullanmasının da büyük rolü vardır.

25 Nisanda İstanbul'da örfi idare ilân edilmiş, binlerce masum vatansever insan kesilmiş idam edilmiştir. Gavri millî ideolojilerin temsilcileri olarak İstanbul'a gelen balkan cetecileri milletin değerlerine bağlı olan herkesi, en vahşi bir şekilde öldürüp ortadan kaldırdılar. Hazine, Yıldız Sarayı ve sultanın diğer zenginlikleri tamamen yağma edildi. Binlerce kitap vakıfı, Ecdat yadigarı eserler tahribedildi. Osmanlı imparatorluğuna ait vesikalar evraklar, plânlar ve programlar ateşe verildi.

27 Nisan 1909 da hal için formalite olan fetvayı Fetva Emîni Hacı Nuri Efendi imzalamadı. İstifa etti. Abdülhamid'e iftira ile isnat edilen suçların altına imza atabilecek hain ve münafık birisini bulmak zor olmadı.

Abdülhamid'in hal edilmesi için gösterilen sebepler şunlardı.

1 — 31 Martı tertip ettiği

- 2 — Dini kitapları yaktırdığı
- 3 — Devlet hazinesini israf ettiği
- 4 — Zalim olduğu

Bu isnadların tamamen yalan olduğu bugün açıkça bilinmektedir. Bir insanın hiç ilgisi olmadığı sebeplerle suçlandırılmasına misal göstermek isteyenler Abdülhamid Han'ı hatırlasınlar. Ama Abdülhamid'in niçin iftiraya uğradığını, niçin haksız olarak suçlandırıldığını ve neticede niçin tahttan indirildiğini öğrenmek isteyenler de, önce tarih boyunca Hıristiyanlığın Sark Politikası, diğer ser kuvvetlerin faaliyet ve propagandalarını öğrensinler. Beşeri hadiselerin kanunivetine sırt çeviren zavallı insanlardan beşeri hadiselerin gerçek izahını bekleyemeyiz. Halbuki, Tanzimat, mesrutiyet, celâli isyanları ve uzak-vakın tarihimizdeki büyük hadiselerin tam izahı yapılmadıkça ne Osmanlı'nın yıkılış sebeplerini anlarsınız nede şu an içinde bulunduğumuz bitmez tükenmez buhranın?

Meselâ II. Mesrutiyetin gerçek mahiyetini anlamak için, Abdülhamid Han'a Hal kararını bildirmeye giden heveti teşkil eden fertlerin ideolojilerini bilmek bile kâfidir. Millet tarihimizin en garip en acı en açık ve en çok ibret alınması gereken hadiselerinden biri olduğu halde Abdülhamid'in hal'ı ve hal'ın tebliğ tarzı gerçek yüzüyle anlatılmamaktadır. Anlatanlara da katillere hırsızlara, vol kesenlere verilmesi gereken cezalar uvgun görülmektedir. Bu hadiselerle sahne olan 20. Asır Türkiye'si ne garip bir memleketidir?

HAL'İ TERLİĞE MEMUR HEYET

- 1—) Selânik milletvekili Yahudi Emanuel Karaso
- 2—) Senatör Ermeni Aram
- 3—) Arnavut Esat Toptarı Paşa
- 4—) Gürcü Arif Hikmet Paşa

E. Karaso: İtalyan parası ile beslenen, Libyanın İtalya tarafından yutulmasında büyük rolü olan millet düşmanı bir yahudidir. Sonradan İtalyaya kaçırmıştır.

E. Karaso, beynelmîl Yahudiliğin İttihat ve Terakki Cemiyetini çok ucuza satınaldığını ve bu satınalmada kendisinin büyük rolü olduğunu defalarca söylemiştir.

Karaso; «Abdülhamid'e 20 milyona yaptırmadığımızı İttihat ve Terakki Cemiyetine 400 bine yaptırdık» derken hicte T. Herzeli küçümsemek istememiştir. O bu sözleriyle Abdülhamid'in nasıl satınalmaz, ittihatçıların ise esvadan daha ucuz insanlar olduklarını belirtmiştir.

Esat Toptarı: Mesrutiyetin ilânından sonra Arnavut istiklâli isteverek isyan etmiş ve binlerce vatan evlâdının kanına girmiş birisidir.

Aram Efendi: Ermeni ihtilâl komiteleri ve cemiyetleri ile yakın ilgisi tesbit edilen birisidir. Abdülhamid'den Ermenilerin intikamını almak için hevete girmiştir.

Arif Hikmet ise: Gürcü olup, sahtekarlığı ve namussuzluğu ile tanınmıştır.

Şimdiki kadar belirtilen garip hadiseler, felâketler, ihânetler II. Mesrutiyetin acı mevvelerinden bir kısmıdır. 1913 te Kâmil Paşa Hükûmeti'nin kanlı bir şekilde deviren ittihatçıları idarevi tamamen ele aldılar. Artık Talat, Enver ve Cemal Paşaların yolu iyice açılmıştı. Milleti yıkmak için yarış ediyorlardı sanki. 1913 te Balkan Harbinin kaybı, 1914 te hazırlığı olmayan bir ordunun ve bir milletin Dünya Harbine girmesi Orduların Alman genelkurmayı'nın eline —emrine— verilip 500 bin vatan evlâdının Canakkalede şehit düşmesi, 70 bin vatan evlâdının Allahuekber dağlarında vatan haini Enver Paşa kumandasında aç susuz kar ve buz yığınlarının arasında Ruslara karşı perisan olup öldürülmesi ve nihayet Dünyanın en şerefli en büyük ve en uzun ömürlü İmparatorluğunun yıkılması hep II. Mesrutiyetin acı mevveleridir. Milletimize bu derece acı mevveleri tattıranlar; asırlar boyu Osmanlı İmparatorluğunun yıkılması için çalışan ve bu yıkılışı bekleyen fesat şebeklerinin kuklaheğini yapmış olan hain-gafil İttihat ve Terakkiçilerdir.

Artık olan olmuş, ölen ölmüş giden gitmiştir. Fakat bizi asıl hayrete düşüren: bu acı gerçeklerin, bu havalı meselelerin ısrarla perdelenmek istenmesidir.

Başımıza gelen bütün felâketler, millet düşmanı ihanet ocaklarının istahasını doyurmada, 10 milyon kilometrekareden elimizde kala kala 760 bin kilometrekarelik küçük bir vatan parçası kalmıştır. Bize bunun'da çok görenler var. Şerefli bir ideolojinin tekrar canlanacağından endişe edenler var. Milletimizin tamamen vokedilmek istenmesi bunun içindir. Hadiselerin perdelenmesi bundandır. Ecdadımıza hakaret bundandır. Zalimi alkışlayıp mazlumu tekmelemek bundandır. Milletin düşmanlarını ve düşmanlara olan asırlık kinini unutturma isteği bundandır. Bunları vapan sadece beynelmîl güçler değil, İttihat ve Terakkinin durumunda olan hain-gafil gruplar zümreler ve fertlerdir.

İNCELEMENİN HAZIRLANMASINDA FAYDALANILAN KİTAPLAR :

- 1 — İ. Osmanlı Tarihi Kronolojisi, İsmail Hami Danişmend
- 2 — Türkiye Tarihi 12. Cilt, Yılmaz Öztuna
- 3 — İlan-ı Hürriyet ve Sultan II. Abdülhamid Han: Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu
- 4 — Ordu ve Politika, Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu
- 5 — Sıyonizm ve Türkiye, Doç. Dr. Yasar Kutluay
- 6 — İngiliz Gizli Belgelerinde Türkiye, İnceleme. E. Uluçelen
- 7 — Taskışlada 31 Mart Faciası, Mustafa Turan 1964 İstanbul
- 8 — 31 Mart İsyanı, Ecvet Güresin 1969 İstanbul
- 9 — Abdülhamid Anlatıyor, Serdengeçti Nesrivalı - Ankara
- 10 — Gerçek Emperyalizm Necmeddin Erisen 1969 İstanbul
- 11 — Bolu Tarihi, Zekâi Konrapa 1964 Bolu
- 12 — 31 Mart Faciası, C. R. Atılhan 1969 İstanbul
- 13 — 31 Mart'ta Yabancı Parmağı, Doğan Avcioğlu 1969 Ankara
- 14 — Sultan II Abdülhamid ve Osmanlı İmparatorluğunda Komutacılar N. N. Tepedelenlioğlu 1964 İstanbul
- 15 — Safahat M. Akif Ersoy
- 16 — İhtilâllerin Kanunu, Andre Joussain, Prof. A. Atademir.

FATİH'İ KİM ÖLDÜRDÜ

(Baştarafı 9. Sahifede)

gafil-hain birçok kimse Asık-paşa-zâde'nin feryadını gizlemek nazarlardan uzak tutmak istemektedir. Halbuki bu hadise beynelmilel siyonizmin ve hristiyanlığın baş vurduğu ne ilk ne de son cinayettir. Bugün en iğrenç biçimiyle devam etirilen bu cinayetler zinciri çok eski yıllara uzanır. Ta Peygamberimizi (S.A.V.) zehirlemeye kalkmalarından Fatih'i zehirledikleri ana kadar Yahudilik binlerce adi cinayetin faili olmuştur. Tarih'in sayfelerini çevirelim. Hz. Ömer'i kim şehit etti? Hz. Osman'ı ve diğerlerini kim şehit etti? Yavuz Sultan Selim Han'ı kim zehirledi? Abdülhamid Han'ı kim tahttan indirdi? Osmanlı İmparatorluğunu kimler yok oluşturdular? Bu sorulara cevap ararken ancak Yakup Hamoları ve onlardan mutlaka alınacak olan intikamı düşünebiliriz.

Fatih'in ölümünü duyan hristiyanlık 3 gün 3 gece bayram yaptı. Bu habere en çok papa sevindi. Bütün dinî ve siyasi liderler kiliselere koşup ayinlere katıldılar. Canlar dinmeden 3 gün 3 gece kaldı. Otranto'nun fethiyle yaslar giyen Roma şimdi çılgınca eğleniyordu. Her hristiyan diğerini «büyük kartal öldü» diye selâmlıyordu.

Çağ açıp çağ kapayan Anadoluyu ve Rumelini katî olarak müslüman Türk'ün vatanı yapan bir insanın ölümü mühim bir hadisedir. Bu hadiseyi, bugün bile en iğrenç şekilde devam eden Yahudi-hristiyan işbirliğinin tezgâhlanması da mühimdir. Fakat bunlardan daha mühimi bu ihanetin milletten gizlemek istenmesidir.

BUGÜNKÜ YAKUP HAMOLAR

Fatih devrinde bile saraya girebilmenin yollarını bulan ajanlar, ondan sonrakî devirlerde bu iste daha çok muvaffak oldular. Saraya doktor, muhasip, mütercim, carîye kılığında sızan yahudiler yıkışımızı hazırladılar. Bir milletin yıkılması, imanından, kültüründen, töresinden koparılması elbetteki Fatih'in öldürülmesinden daha mühimdir. İmanı darbelenmeyen ve iyi hasletlerini kaybetmeyen milletler nice Fatihler çıkarırlar. Ajanların kültürümüze, imanımıza karşı hazırladıkları suikastlerle yıkıldık. Böylece belli bir devirden sonra Fatihleri yetiştiremez olduk. Fatihlerin yerini düşmanını bilmeven milletin ideolojisinden tiksinen zalimlerin daha taşı olabilen ehliyetli kimseler almaya başladı. Fatih'in ölümünden ibret alınması gerekirken daha sonraki yıllarda devlet müesseselerinin kapıları ajanlara ve hainleri ardına kadar açıldı.

Beynelmilel hristiyanlığın ve yahudiğin günümüzde bile rahatça ittifak ettiklerini görmek mümkündür. Günümüzde de papaz-haham işbirliği milletin hayatını yoketmeye yönelmiştir. Bütün milletler üzerinde bir emperyalizm tesis eden sionizm, günümüzde de en adi komplolar ter tip etmekte ve en iğrenç cinayetler işlemektedir.

Sık sık duyduğumuz ve hayret ettiğimiz siyasi cinayetlerin faileri umumiyetle bulunamamaktadır. Amerika'da, Avrupa'da, Afrika ve Asya'da işlenen bunca sivasî cinayetleri kimler idare etmektedir?

Bugün yeryüzünde birçok lider sırf antisemit-yahudi düşmanı oldukları için yok edilmek istenir. Haham sultasına baş eğmeyen insanlara hayat hakkı tammak istemeyen bir zihniyet halen dünyada kuvvetli durumdadır. Bir avuç İsrail'in dünya ya kafa tutusu. Amerikan ve Rus politikasına vahudilerin hakim olması, Fransa'da De Gaulle'ün yerine bir Yahudi genel müdürünün gelisi. Dubcek'in azîl hep Fatih'in zehirlenmesini andıran hadiselerdir. Viyetnam'da ve dünyanın diğer yerlerinde Yahudi silâh ağalarının hesabına devam et-

tirilen harpler en korkunç cinayetlerdendir.

Türkiye'de ter ve göz nuru döken millet evlâtlarının hakkı olan her lokmadan en az yarısının Yahudiler tarafından yurt dışına kaçırılması milletlere yöneltilen suikastın bir başka şeklidir.

Bugün herbirimiz Kıbrıs, Kudüs, Türkistan dedikçe Yakup Hamoları hatırlamaktayız. Bugün Beyoğluna, Kapalıçarşıya, Fener'e uğradıkça gözlerimizin önüne Yakup Hamoların kanlı elleri ve pis çehreleri gelmektedir. Etrafımızdan, hastahanelerimizden, hapisanelerimizden yükselen çığlık ve iniltiden millet hayatına yönelen darbeleri işitiyoruz. Mahzun Aya-sofya'nın minareleri, Yakup Hamoların ciğerlerimize soktukları büyük, kara-kara hançerler gibi görünmektedir.

Daha nice öldürücü darbelere muhatap olmuş bu millet, uyamaya etrafında kî karanlıkları görmeye, şehitlerin ve gazilerin kutsal emanetlerine bağlı olmaya başlamıştır. Millet Fatih'e layık olduğunu ve onun intikamına bağlı olduğunu ispatlayacaktır.

PATRİKHANE YURT DIŞINA

«Çağ açıp, çağ kapayan ve 2 imparatorlukla yirmi devleti Osmanlı İmparatorluğuna katan yüce Fatih'in torunları ona layık olduklarını göstermek için FETİH HAF TASI tertip ettiler. Fatih'in yerle bir ettiği Bizans'ı kurmak hayaliyle yapıp tutuşan Fener Patrikhanesi önünde Mücadele Birliği yetkilileri bir basın toplantısı yaptılar. Aşağıya bu vesile ile neşredilen basın bildirisini avnen alıyoruz.»

AZİZ MİLLET

İzdirabının sebeplerini ve mes'ullerini bilmelisin. Misyoner ocaklarının, Yahova şahitlerinin, barış gönüllülerinin, Hahamhanenin, Heybeliada Papaz Mektebinin ve Patrikhanenin ihanet plânlarını bilmelisin. Kıbrısta kardeslerin doğranırsa, Makarios'u yetistiren Ruhban Okulunun ihanetini düşünmelisin. İmparatorluğunu parçalayan, Batı Trakya'da, Balkanlarda binlerce yavruyu yetim bırakan katliamların baş mes'ulünün, Beynelmilel Hristiyanlık desteğindeki Patrikhane olduğunu anlamalısın.

Patrikhane bu, milletin bağına çöreklenmiş bir yilandır. Milletin zavıf anlarını kollayan ve her fırsatta ihanetini tekrarlayan bu müessesenin hikmet-i vücudu nedir? düşünmen gerek. Bu mel'un müessesenin gayesi nedir? İmparatorluğumuz nasıl yıkılmıştır? Üç kıta vedit denize hakim bir millet, Anadolu'ya nasıl hapsedilmiştir? Bütün bu suallerin arkasında, Patrikhanenin ve orada tüneven bavkuşların iğrenç suratlarını görmemek mümkün değildir.

Hasmetli imparatorluğumuzun en parlak devirlerinde bile, fenerli Rum beverleri vasıtasıyla devletin bütün kilit noktalarını ele geçirmeve çalışan Fener Patrikhanesi ajanları, bir papazlar ordusu, asırlar boyu çalıştı, durdu. Osmanlı imparatorluğunun zavıf anları kollandı. İngiltere, Fransa ve Rusya gibi zalim devletlerinde aleni varlıklarıyla Yunan isyanları ve müslüman katliamları plânlandı. Rütin bunlar Fener Patrikhanesi ve kurduğu gizli teşkilâtlarla icra edildi.

BİR RÜYADA

(Baştarafı 11. Sahifede)

dan Kostantaniyye'nin içine girdiler.

Fetihten sonra, sahâbi Hâlid'in kasrı etrafına ilk şehitler gömüldüler. Akşemseddin'le fetih askerlerinin, muhasara günlerinde gözlerinde görünen sahâbi Hâlid «R.A.», bir timsâl iken toprakta bir makam oldu, o makam bir şehitlik oldu. o şehitlik bir ölüm şehri oldu, ölüm şehri oldu, ölüm şehri Avrupa toprağında. İslâm cennetinin yeşil ve rûhânî bir bahçesi oldu. Fetihten beri, yumuşak bir Türk söyleyişle «Eyüp» dediğimiz bu cennet bahçesine, en büyük sadrazamlardan en fakir mü'minlere kadar kaafile kaafile rûhlar girdiler.

Bütün o kabirlerin aralarından geçtiği bir gün sahâbi Hâlid'in yanında fetih askerlerinden birinin burma kavuklu taşına vecidle uzun uzun baktım; tirvaki bir ocak ihtiyarının vücudunu haber veren o metin taş, ölümün ortasında kavuğu yıkılmış, hâlâ fetih rûyasını görüyor gibi dalgın duruyordu.

Zaten Eyüp, o rüyanın toprakta mücessem bir devamı değil mi?

Fener Patrikhanesi tarafından kurulan ve bir ihtilal teşkilâtı olarak cinayetlerine devam eden, kurucularından birçoğu mason olan Etnik-i Eteryâ da işte bu asırlarda tarih sahnesinde görünür. Bu teşkilât, tamamen gizli ve cınai metodlarla çalışıp, 1820 den 1922 lere kadar aralıksız Müslüman Türk katliamına devam etti.

Mora isyanında, Sırp, Hırvat ve Rum palikaryalarına eşkiya yetistiren, Türkiye'deki Rum yardımlarının Makedonva ihtilalcilerine ulaşmasında aracılık yapan, İstiklâl Harbimizde Yunan harekâtını destekleyip, milleti arkadan hançerleyen, silâh, cephane, erzak yardımına merkezlik eden hep bu fesad ocağıdır. Batı Trakya'da ve Ege'de sakalından sürüklenen dedelerin, namusu payımal edilen bacıların ve nisan-gâh yapılan yavruların feryadlarında, Patrikhaneve ve Yunana karşı kin ve intikamın çığlığı vardır.

Bugün de Patrikhane tarihi ihanet vâzifesini yapmaktadır. Hristiyan Hac yollarının inşasında, Bizans kiliselerinin ihyaasında, barış gönüllülerinin ve ismi sonsuz misyoner ocakları faaliyetinin arkasında Patrikhanenin hain elini görmemek imkân-ızdır. Hâlâ Fener'in başına geçen insanlar Orta Kapı önünde asılan Patrik Gregorios'un intikam naralarını atıyorlar. Her patrik Orta Kapı önünde şu yemini yapıyor:

«Vaktiyle bu Kapıdan patrikhaneve girilirdi. Fakat 1821 de Patrik Gregorios, Sultan II. Mahmud'un emriyle bu Kapının önünde asıldı. Bu giriş veri. ancak Rabbanî hikmetin taavün ettiği zamanda, o cinayetinin cezası verildiği gün açılacaktır.»

Hatta bugün Patrikhane mensupları, İstanbul'un fethinden 500 senesona gelecek bir Bizansî şehzadenin. Avasofvanın üzerine çifte kartallı Bizans bayrağı ile Yunan bayrağını asacağını, Orta Kapı önünde büyük bir Türk devlet reisi ve din ulusunu katledeceğine inanırlar.

İhanetleri artık heskes tarafından bilinen ve millet hayatına karşı girdiği komplolar katmerlesen Patrikhanenin zulmü, millet üzerinde kaldırılmadıkça Milleti korumakla görevli mes'ul makamlardan bütün ihanet sebekelerini imha etmelerini bekliyoruz. Ve millet namına :

PATRİKHANE YURT DISINA Diyoruz.

İNKİLÂB İLMİ

113

İslâm inkılâbı hareketinde kitleleşmenin tamamlandığı ve başarıyla bitirildiği yer olan Medine'de Ensar ve halk aynı iman ve aynı düşünce ile dolmuştur. Artık halk yığınları, hicretten itibaren, müslüman liderliği ile düşünce ve inanç birliği içerisinde bulunuyordu. Bu birleşme Mekke'nin fethi ve onu takip eden mücadeleler esnasında parçalanmaz bir birlik haline geldi.

Komünist hareketde de işçi ve asker yığınları yavaş yavaş kendi menfaatlerini düşünen partinin komünist partisi olduğuna ve buhran ortadan kaldıracak ideolojinin komünist ideolojisi olduğuna inanmış ve onu benimsemişlerdi.

b. Aynı heyecanla elektriklenme kitleleşmenin ikinci şartını teşkil eder. Teşkilâtî ümit, şevk, gayret ve düşmanlara karşı kin ile dolduran heyecan kitleyi de hareketlendiriyorsa artık kitleleşme tamamlanmıştır.

Bu hal inkılâbı hareketlerde görülür. Kitle, menfaatlerinin inkılâbı liderleri takip etmekte olduğunu tamamiyle idrak etmeğe başladığı zaman kitleleşmede yeni bir safha aşılmış olur. Kitle liderlerinin otoritesine güvenir. Kendisinin mutlaka kurtuluşa götürüleceğine inanır. Teşkilâtın emir, karar ve hareketlerine heyecanla bağlanır. Menfaatinin o liderleri takip etmekte olduğunu idrak eder. İşte bu halde kitleleşme tamamlanmış, yeni bir cemiyet doğmuştur. Bunun ameli sonucu; ideolojiye ve teşkilâtına karşı sağdan, soldan ve düşmanlardan gelecek saldırılara ve tecavüzlere mukabil kitlenin, ideolojiyi ve teşkilâtını müdafaaya heyecanla koşması kitleleşmenin tamam olduğunu gösterir.

Medine'de Hz. Muhammed (S.A.S.) e taarruz eden, onu tehdit eden, Medine'lilerin Hz. Muhammed (S.A.S.) i serbest ve müdafaasız bırakmasını isteyen tehdit dolu mektuplara karşı, Medine'li mü'min kitlenin liderliğini yapmakta bulunan Ensar'ın cevabı «Hz. Muhammed (S.A.S.) den kat-iy sevilme hakkı, onu her yerde ve her şekilde takib edecekleri» şeklinde olmuştur.

Kitle, fikri temsil eden şahısların otoritesine, doğruluğuna, namusluluğuna, fikirlerinin gerçekliğine ve mutlaka muvaffak olabileceklerine inandığı an kitleleşme doğmuştur demektir.

Kitleler, teşkilâtlandırılmış bir şekilde, liderliğe bağlı olup liderlerin fikrine, şahsına karşı gösterilen tepkiye mukabil reaksiyonun şidetlenmesiyle orantılı olarak kitleleşme de tamamlanmış demektir. Muayyen bir yerde bulunan liderin fikrivatına karşı orada taarruz ve tecavüz girişildiği halde kitlenin bu taarruzlar karşısında herhangi bir ses çıkarmaması kitleleşmenin tamam olmadığını gösterir. Fikri liderliği yapmakta bulunan fertlerin şahıslarına karşı mütecavizlerin tecavüzü vukuunda kitlenin ses çıkarmaması yine kitleleşmenin tamam olmadığını gösterir.

Demek ki kitleleşmenin ameli ölçüsü; fikri liderliğin temsil ettiği idolojide ve onların şahıslarına karşı vuku bulan tecavüzler karşısında kitlenin reaksiyonudur. Bu reaksiyon şiddetli ise kitleleşme tamamlanmıştır. Reaksiyon zayıfsa kitleleşme za-

yıftır. Reaksiyon yoksa kitleleşme olmamış demektir.

Su halde muayyen hareketlerin halk tarafından tutulması veya tutulmaması, o hareketlerin kitleleşmeye başlayıp başlamadığının ameli ölçüsünü vermektedir.

İNKİLÂBİ HAREKETLERDE İSTİNAD EDİLECEK KİTLELERİN HAREKETE GETİRİCİ SÂİKLERİ

«Her hareket, kendi doktrinine göre, istinad edeceği kitleyi seçer.» demişdik.

Komünist ve Nazi hareketleri işçi ve köylü zümresine dayanmak hususunda birleşmiş bulunmaktadırlar. Zira metodları kitlelerin teşkilâtlandırılmasını emreder. Kitleleri teşkilâtlandırmak suretiyle iktidara gelmeyi düşünen teşkilâtlar mecburen memleketin ekseriyetini teşkil eden bir zümreye istinad ederler. Fakat kitleleşmeyi metod olarak benimsemeyen teşkilâtlar için böyle bir durum bahis konusu değildir. Onlar kitlenin tamamını suurlandırmak ve teşkilâtlandırmak hususunda herhangi bir karar sahibi değildirler.

İslâm inkılâbı hareketleri müslümanların ekseriyetine istinad ederler.

Su halde, inkılâbı hareketler için, hareketlerine istinad ettirmeye çalıştıkları ve onu hareketlerinin davanıya yapmak istedikleri kitleler ve bu kitleleri inkılâp hareketine iştirak ettirmenin sâikleri problemi ehemmiyet arzeder.

Her hareket, kendi doktrinini ile meşrû kıldığı, bir kudretten istifade edebilir.

Marxistler milliyetçi, vatanperver ve dindar olan köylülükleri kendi istikâmetlerinde çalıştıramazlar. Aynı vasıflı işçileri de aynı şekilde çalıştıramazlar. Ama onları Marxist doktrin ve dogma ile doldurdulari takdirde, ızdırabların sebebi olan bir düşman gösterip onun ortadan kaldırılması konusunda Komünist partisine yardımcı olmalarını temin ederler. Muayyen zümreleri böylece inkılâba çekebilirler.

Her inkılâbı hareket fesadın, kötülüğün ve hususiyile o zümrenin fena hayat şartlarının mesulü olarak devleti elinde bulunduran zümreyi gösterir. Bu kudret yokedildiği takdirde saadetin döneceğini ilân eder. Bu menfi kudreti yokedecek kuvvetin de kendisi olduğunu ilân ve iddia eder.

Komünist hareketler, ifade edilen şekliyle, işçi ve köylünün sefaletinin sebebi-nin bir avuç istirmarçı zümrenin zulüm ve tahakkümünden ileri geldiğini iddia eder. Bu, cihanşümul bir tröst şeklinde, bütün milletlerin başına musallat olmuş bir emperyalist zümresi ve sürüsüdür. Bu sürü ortadan kaldırıldığı ve bu sürünün, memleket dahilindeki işçi ve köylüyü istismar eden, ortakları ortadan kaldırıldığı zaman işçi, köylü ve memleketin refaha kavuşacağını ilân ederler. Böylece işçi ve köylü, kendi kötü hayat şartlarının müsebbibi olarak kabul ettiği, mevcut düzeni ve bu düzenin idarecisi bulunan fertleri yok etmeği, o kuvveti ortadan kaldırmağı tasavvur eder, düşünür ve inkılâbı bir heyecanla

çoşmaya başlar. İşçi ve köylü kitleleri, kendisini istismar ettiğini kabul ettiği zümrenin aleyhine, Komünist partisile ittifak halinde çalışmaya başlar. Komünist hareketleri için köylü, işçi, öğrenciler ve askerler kendilerine zulmeden ve çok yakın bir surette tanıdıkları müşahhas düşmanlar aleyhine mücadeleye çağırılır. Köylüler, zengin köylüler ve zengin köylülerin bağlı bulunduğu beynelmilel kapitalizm, beynelmilel kapitalizmin de idare ettiği memleketin o günkü idarecileri aleyhine mücadeleye kıyam ettirilir. Askerler de, kendilerine zulmeden daimî subay kadrosuna ve bu kadroyu ihdas etmek suretiyle onları kendi adına kullanan mevcut hükûmete ve o günkü hükûmetin varlığından istifade eden beynelmilel emperyalizme karşı mücadeleye çağırılır. Aynı şey diğer kuvvetler için de bahis konusudur. Öğrenciler, kendilerine kötü hayat şartlarını hazırlayan hükûmete ve o hükûmetin bu tarzda iktisadî davranışlarını teşvik eden kapitalist ekonomiye karşı mücadeleye çağırılır. Böylece memleketin muhtelif güçleri komünizmin yok etmek istediği gücün aleyhine teşkilâtlandırılmış olur. Bu mücadelevi yapabilecek kudret olarak tasavvur edilen işçiler, işçilerin liderliğini kabul ettiği, komünist partisinden önderliğini altında yürüme başlar. Diğer kitlelerle de ittifak yapar. Bu bütün bir milletin muayyen bir düşman aleyhine tahriki, kıskırtılması ve teşkilâtlandırılması demektir.

Nazi hareketi de aynı şekilde bir tabeye kurmuştur. Bu tabeye, komünizme karşı milletin teşkilâtlandırılması gayesini gütmüştür. Nazi hareketinde müsterek düşman; beynelmilel yahudi, onun mevdana getirdiği ifsad tesekküllerinden biri olan komünizm ve diğer teşkilâtlardır. Bütün Alman milletin ızdırabından sorumlu tutulan düşman beynelmilel vahudilik olmuştur. Beynelmilel yahudilik ve ona bağlı olarak Alman siyasi, ahlâkî ve içtimai hayatını vikan ve vokeden tesekküller Nazi tarafından, Alman milletin düşmanı olarak kabul edilmiştir. Böylece işçinin hayat şartlarının kötüleşmesinden, beynelmilel yahudiliğin emrindeki, kapitalizm suçlu tutulmuştur. Köylüler için ise; köylülerin kötü hayat şartları içerisinde yaşamaya mecburiyetinden, kapitalist ekonomiye hakim bulunan, yahudi sermayeciliği mesul tutulmuştur. Öğrenciler için de aynı tabeyi kullanmış ve milletin, beynelmilel yahudi aleyhinde bir müsterek cepheve davet etmiş ve müsterek cepheve girmiş bulunan bu kudretleri, Nazi partisinden önderliği altında, mücadeleye sevk etmiş ve neticede, muayyen bir safhaya kadar, tabyesi muvaffakiyetle işlemiştir.

İslâm inkılâbı hareketlerinde de kaide aynı olmuştur. İslâm inkılâbı hareketlerinin herhangi bir zümreye istinad etmediğini, liderliğinin muayyen bir içtimai sınıfa dayanmadığını bildirmemiz lazımdır. İslâm inkılâbı hareketlerden farklı olarak, inanmış olan bir ashâbın liderliğine ve müslüman kitlenin varlığına dayanır. Bu öncü gurubun zaman, mekan ve strateji safhasına göre teşkilâtlanış şekilleri değişiktir. (Devamı var)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

Türkiye'de ve Dünya'da

ideolojiler

kavgasından akisler

BÜTÜN BEŞERİ HADİSELER İDEOLOJİLER KAVGASINDAN DOĞAR..

M.T.T.B. HAKKINDA BİR AÇIKLAMA

«Aşağıdaki yazı Burhaneddin Kayihan'ın basın toplantısından sonra yazıldı. Miting yazımız daha önce yazılmıştı. Dikkat edilirse bu meseleye hiç temas etmemişizdir. Biz üç-beş şahıs hariç, bütün M.T.T.B. mensuplarını kardeş biliriz onları bu nevi çirkeflikten uzak tutarız. Bu yazıyı. Bütün okuyucularımızdan özür dileyerek neşretmek mecburiyetinde kalıyoruz.»

Bugün Türkiye'de milletin varolma veya yokolma mücadelesini iyice tesbit edip, bu karanlık ve tehlikeli yoldan milletimizi kurtarmanın çarelerini düşünmek gerekir.

Türkiye'de yıllardan beri mücadele ettiğini iddia edip de bir arpa boyu yol bile almayanlar son günlerde bazı şeyi iftiralar icadına koyulmuşlardır.

Millet hayatını tehlikeler içinde görüp, buna sağlam çözüm yolları arayanlar teker teker Mücadele Birliği etrafında teşkilatlanmaya başlamışlardır. Mücadele Birliği'nin seviyeli mücadelesi hainlere korku vermiş, millete ise ümit ve itimat telkin etmiştir. Ve bu teşkilatın gönüllüleri yüz binleri aşarak, Anadolumuzun her vilâyetinde teşkilatlanmaya başlamışlardır.

Bu hal, kalplerinde münafıklık bulunanları iftira imalciliğine sevk etmiştir. İftiracılar, birkaç yıldır yapageldikleri iftiralarını fısıltıdan, çıgırkanlığa döndürmüşlerdir. Haksız ve gayri ahlâkî bir şeytanlığa bulunan birisinin şirretliğinden de az olmamak üzere...

Bilindiği gibi Yüksek Öğretmen Okulu Talebe Cemiyeti Fetih Mitingi ve yürüyüşü yapmak için müracaat etmiştir. Yüksek Öğretmenin Cemiyet Başkanı Şefik Dursun M.T.T.B. nin eski bir mensubu olup, oradakilerin ne gibi bir mücadele içinde bulunduklarını gayet iyi bilir. M.T.T.B. nin şu an mücadeleden uzak, sadece dedikodu ile meşgul olan başındaki, üç-beş hayatları şaibeli ve danslı - enstrümanlı, geceler tertiplemekten kaçınmayan idarecilerinin bu feci halleri: Şefik Dursun'u olduğu gibi binlerce sağcı talebeyi M.T.T.B. den uzaklaştırmıştır. Ve o danslı toplantılar tertip edip, sonra da yalan söyleyen sahtekârların yanından uzaklaşıp gerçek mücadeleyi seçmeleri elbette en normal şeydir. Tavuksuz küme dönen, Türkiye'nin en eski talebe teşkilatında bu gün, talebenin hangi meselesi ile meşgul olunur? Talebe teşkilatı olma vasıfını kaybedip, sadece üç-beş fısıltıcı münafığın çay ve gazoz içmek için uğradıkları «yol geçen hanıma dönen koca teşkilât bu gün hangi fonksiyona sahiptir?

Komünistlerle mücadeleyi bırakan bu şahıslar Müslüman tüccarları hangi yolla kandıracaklarının plânlarıyla meşguldürler.

Birkaç yıllık mazisi olan Mücadele Birliği'nin otuza yakın mahkemesi vardır. Mücadele Birliği mason ve komünistlerin gayretiyle uydurma bir sebeple kapatılmaya gidildi.

Peki. Müslümanların temsilcisi olduğunu yayıp müslümanları istismar edenlerin bu mücadelede hangi mahkemesi vardır? Nerelerinden yara almışlardır? Komünizmle mücadelede Mücadele Birliği'nin alnı ak, yüzü paktır. Bu nane mollalar komünisti görünce şekil değiştirenlerdir. Binalarını koruyacak bir güce bile sahip olamadıkları için dostları emniyet teşkilatı, derhal kendilerine koruyucu polisler gönderip M.T.T.B. etrafında tertibat almaktadır. İşte komünistlere karşı Mücadele Birliğinin, mücadele etmediğini söyleyen salon süslerinin hali.

Esasında bu üç-beş kişi kendi aralarında da fikir birliğine sahip olmayıp sadece Mücadele Birliği'nin verdiği şerefli mücadeleye «neden biz yapamıyoruz» gibi adi bir haseden dolayı bir araya gelmektedirler.

Çünkü bu şahısları çok yakından, hususî hayatlarına kadar tanırız. Bunları yaptıkları ahlâksız geceleriyle beraber fotoğraflarla nesredebiliriz. Hepsini elimizdedir.

Biz elimizdeki imkânlarla rağmen şu mecmuada bu iftiracılara muhatap olmamak için sabrettik. Bizim sabrımız esasen taşmadı. Çünkü bu mücadelenin istismarcılığında ileri gidip peygamberliğini de ilân edebilenler çıkabilir. Fakat ne yapalım bardağı kendileri taşırdılar. Bize de müfterilerin, delilleriyle adilliklerinin isbatı düşer.

Fetih Mitingi meselesine gelince...

Yaptıkları miting uydurma olup, şüpheli makamların zorlamasıyla olmuştur. Zira miting yaptıkları yer Mücadele Birliği'nin yürüyüş güzergâhıdır ve haksız bir fiilde bulunmuşlardır. Şefik Dursun emniyete gittiğinde bunu emniyet izah edememiştir. İzahı kaçınılmıştır.

Peki, bu uydurma mitinge neden müsaade edildi?

1 — Mücadele Birliği'nin mitingleri iktidar tarafından birkaç defa sabote edildi. Bu miting de sabote edilmek istendi. Muvaffak olamayınca başka şeyler düşündüler.

2 — Masonlar yüzbinlerin Ayasofya önünde toplanmasını istemedi. Kitleyi parcalamak için M.T.T.B. ye gayri kanunî miting izni verildi. Bu açık bir mason oyunudur.

3 — İlân meselesine gelince fotoğraflarıyla beraber kim, kimin ilânı üzerine yapılmıştır? Ortaya sereriz. Yalan söyleyen ve umumhane kadınları gibi şirretliğe, çirkefliğe teşebbüs eden münafıkları Allah'ın adaletine havale ederiz.

Şimdilik bu kadar.

Mücadelecilerin duruşması 6 Haziranda

1969'un Eylül ayında Işık Özel Mimar Mühendislik Okuluna solcular yaptığı bir baskında kendi içlerinden birini öldürmüşlerdi. Mahkemece yapılan tahkikat sırasında komünistlerin iftiraları ile milliyetçi gençler tevkif edildiler. Aradan sekiz ay geçtikten sonra 23 Mayıs'ta ilk duruşmaları yapıldı. Mahkemede bazı şahitlerin dinlenememesi sebebi ile dava altı Hazirana bırakıldı. Altı Haziranda yapılacak duruşmada, tahliyeleri kuvvetle muhtemeldir.

Sekiz aydır ahşışhanede bulunan Mücadeleciler, millî mücadeleyi ahşışhanede de yürütüklerini bildirmektedirler.

Işık'taki gibi Yıldız Devlet Mimar Mühendislik okulunda cereyan eden bir hadiseye kurban giden Yavuz Aslan Argun da halen ahşışhanede bulunmaktadır. Yavuz Aslan Argun ahşışhanede bulunan binlerce mahkum adına, Mücadele Birliği'nin tertip ettiği Fetih yürüyüş ve mitingine bir telgraf göndermiştir. Mitingde okunan telgrafi aşağıya aynen alıyoruz:

«Büyük Fetih miting ve yürüyüşüne iştirak eden din, dil ve can kardeşlerim.

Hapishanelerde terk edilsek de kalbimiz, Fathi'in izindedir. Hapishanede değil, dualarımızda ve kalplerinizdeyiz.

Allah bizimledir.

Yaşasın millet, kahrolsun millet düşmanları!»

Telgraf okunduktan sonra millet coşkun tezahüratlarda bulunmuş, göz yaşları arasında «genel af» diye bağırılmışlardır.

İftira imâlcilerinin boş gayreti

MÜCADELE BİRLİĞİ YETKİLİLERİ AÇIKLIYOR MÜSLÜMANLARA YESİL KOMÜNİST DİYEN DİLİ KO- PARIR, MİLLÎ CEPHEYİ PAR- ÇALAMAK İSTİYENLERİ KAH REDERİZ.

İstanbul Fethinin 517. yıl dönümü münasebetiyle 1919 dan beri yapılan en mânâlı ve en büyük yürüyüş ve miting gölgelemek gayesiyle mevzi bir çatışmayı kozmopolit, komünist basın ve TRT ile birlikte Allahın âyetlerini istismar ile geçinen bir kısım istismarcı basın hâdiseleri utanmadan tahrif etmişlerdir. Milletimizin en büyük millî bayramında coşkun sevgi ile ve derin bir imanla, içleri ürpererek mitinge iştirak eden

yüzbine yakın müminin iman, heyecan ve millî kararı, Fatihe ve onun yoluna olan bağlılık yemini komünist, kozmopolit ve bozguncu basının engellemelerine rağmen bütün bir yurdu sarımsıdır.

Dün yapılan büyük Fetih Yürüyüş ve miting milletin gerçek imanının yanında ve safında olduğunu bir kere daha göstermiştir. Bütün bozgunculara milletin cevabı budur ve bu olacaktır.

Bilindiği gibi Fetih Yürüyüşünün hazırlıkları bir aydan beri yapılmakta ve bütün bir cephe tarafından bu husus bilinmekte idi. 29 Mayıs günü fetih yıldönümünü layık olduğu hassasiyetle anmak için bir hafta

devam edecek faaliyetler düzenlenmişti. Ve bu da bütün müslümanların bildiği bir hakikattir.

Fatihin Edirne'de fetih ordusunun başında sefere çıktığı günü hatırlayarak Edirne'de mevlid okunmasıyla başlayan hafta, binlerce müminin iştirakiyle devam etti. Bu hususta bütün müminlerce bilinmekte idi. Neşredilen bildirilerde Topkapıdan başlayacak yürüyüşün Aksaray ve Fatih kavşaklarından geçerek Sultanahmet'de büyük bir mitingle sona ereceği bildirilmişti. Ve bu da bütün Türkiye'nin mâlûmu idi. Bütün bunlara rağmen milletimizin yürüyüşü üç - beş muhteris ve millî cephe bozguncusu tarafından

bir hafta boyunca sabote edilmek istendi. Ve bu husus milletimizin gözünden kaçmadı. Milletimizle kaynaşmamıza mâni olmak için yapılan iftiraları teker teker boğacak ve üç-beş bozguncuyu acımadan halkımızın ibret nazırlarına sunacağız.

Şimdi büyük Sultan Yavuz Selim Han dedemizin şu cümlesini, aleyhimizde tertipler hazırlamakla meşgul bulunan bozguncuların suratına fırlatırız.

«Manî-i gaza ile cihad. cihad-ı ekberdir» Yavuz Selim Han.

«Fitne katilden beterdir» Ayet.

Vaktiyle katmerli komünistlere ve binbir iftira düzen mason usaklarına yaptığımız ihtarı yeniden haykırıyoruz:

Biz boş vakitlerini değil bütün hayatlarını servet ve varlığını milletin buhrandan kurtuluşuna ve gözümüzün bebeği gibi korumaya çalıştığımız İslamiyetin yücelmesine lâfla değil hayatla bağlıyız.

Bütün cihana haykırıyoruz ki, İslâm hiç kimsenin inhisarında değil, hele danslı, şarkılı, kabe-reli geceler tertip ederek tivist edenlerin hiç değildir.

Daha önce yapılan bozguncu hareketleri açıklamayı zararlı buluyorduk. Ancak, yapılan iftiraların adilliği ve çirkefliği tahammül sınırını aşmış, sabır hududunu geçmiştir.

Şimdilik ihtarımız şudur: Ya iftiralarınızı kesersiniz, ya da defolur gidersiniz.